

Вшанували
переможців
регіонального
конкурсу

3

Чому загальмувала
реформа ринку
лікарських засобів

6

Може, хоч червень
подарує нам тепло?

Після дуже холодного
травня усім нам так хочеться
тепла, погожих перших
літніх днів. Коли до України
прийде тепло та яким
буде початок літа?

тині території України переважатиме
волога та прохолодна погода з тем-
пературою на 4 - 8°C нижче кліма-
тичної норми.

Синоптикиня Наталка Діденко
каже, що поступово буде незначне
потепління. Червень 2025 року роз-
почнеться з помірно теплої погоди,
без різких температурних коливань.
Середня температура повітря буде
на 1-1,5 °C вище за норму, загалом
місяць буде комфортним.

Червень обіцяє бути теплим, з ден-
ними температурами до +25 °C та
нічними - до +15 °C. Оподи у другій
половині місяця будуть помірними,
з переважанням сонячної погоди.

Кліматологиня Віра Балабух роз-
повіла, що літо цьогоріч може бути
спекотним та посушливим. Середня
сезонна температура очікується на
2 градуси вищою за кліматичну нор-
му, а кількість опадів може бути
меншою, ніж зазвичай. Це створює
ризик сильних пожеж.

Віра Балабух додала, що протя-
гом останніх років звичними для
кожного літа стали температурні ре-
корди, і 2025 рік, найімовірніше, не
буде винятком, якщо говорити за-
галом про все літо.

Нарина БЕРЕНКО

У червні прогнозують
п'ять магнітних бур

У перший місяць літа очіку-
ються магнітні бурі слабкої,
середньої та сильної інтен-
сивності. У цей період існує
небезпека для здоров'я
метеозалежних людей.

симптоми слабкості.

18-22 червня - сильна магнітна буря.
Магнітне збурення буде особливо по-
тужним, тому погане самопочуття може
бути й в абсолютно здорових людей.
Тим, хто страждає на хвороби серця,
рядять звести до мінімуму фізичну та
інтелектуальну працю. Метеочутливі
люди можуть відчувати підвищення
тиску, втому.

27-30 червня - незначні магнітні ко-
ливання. Може боліти голова, виник-
нути безсоння.

Магнітні бурі мають сильний вплив
на самопочуття, тому в ці дні потрібно
дотримуватися простих рекомендацій,
щоб полегшити свій стан.

Для кращого самопочуття дотримуй-
теся наступних правил: пийте більше
води або зеленого чаю; їжте менше
смаженої, гострої та жирної їжі, і
більше сезонних овочів та зелені;
більше гуляйте на свіжому повітрі;
намагайтеся менше нервувати.

Нарина БЕРЕНКО

Завершився 15-й
театральний сезон

Цієї суботи в Тернопільсько-
му академічному обласному
театрі актора і ляльки теат-
ральна студія "Третій
Дзвінок" запропонувала
глядачам дещо незвичну
прем'єру - гротескову драму
на дві дії за Славоміром
Мрожеком "Ноктюрн для
ножа з оркестром". Мрожек
творив в стилі театру абсур-
ду, тому вистава є великим
викликом як для виконавців,
так і для глядачів, адже в
ній на перший погляд
відсутні звичні причинно-
наслідкові зв'язки, і важко
зрозуміти, чи події відбува-
ються насправді, чи все
існує лише в голові головного
персонажа - Скрипаля.

"Ноктюрн для ножа з оркестром"

ральні цінності заради особистої ви-
годи та банального виживання? Чи
можливо залишитися собою під тис-
ком нав'язаних авторитетів? Також го-
стро зачіпається тема нездатності де-
яких матерів сепаруватися від дитини,
визнати її особисті кордони та вибір.

Протягом вистави головний персо-
наж (Скрипаль) під тиском подій пе-
реживає яскраві трансформації свого
характеру. І щоб іще більше посилити
для глядачів цей трансформаційний
ефект, роль умовно розділили на три
частини, і кожну з них зіграли окремі
акторки.

Перший етап - Скрипаль Закоханій
(у виконанні Христини Дехтаренко та
Поліни Бачик). Це абсолютно безволь-
на особистість, не здатна на прийня-
ття рішень, цілком підконтрольна своїй
владній матері (Юліана Серединська
та Катерина Малиновська). Його од-
нономанітне існування-жевріння, по-
вністю присвячене музиці і мамі,
змінюється, коли в його житті з'яв-
ляється перше кохання - Флейтистка
(Єва Золота-Авденко). Та мати, не ба-
жаючи ділитися владою над сином,
робить усе можливе, щоб не дати цьо-
му союзу статися. Звісно, мотивуючи
це єдиноможливою справжньою лю-
бов'ю - любов'ю материнською, і не
бажаючи помічати, що її любов на-
правду є токсичною задушливою дик-
татурою.

Закінчення на 8 стор.

№20 (538), середа
28 травня 2025 року

Слава Україні! Героям Слава!

Незалежна громадсько-політична газета

8 сторінок

Тернопіль
знову пережив
ракетний удар,
дякувати Богу,
без жертв

У ніч проти 25 травня
ворог вкотре ракетами
атакував Тернопіль. Про
це повідомили в Тер-
нопільській обласній
військовій адміністрації.

У промисловій зоні обласно-
го центру внаслідок влучан-
ня крилатої ракети
"Калібр" частково пошкод-
жено будівлю одного з промис-
лових підприємств з подальшим
загоранням.

На щастя, інформації про загиб-
лих та потерпілих не надходило.
Але спалахнула масштабна поже-
жа, яку гасили кілька годин. Гор-
іло на площі близько 1000 квад-
ратних метрів. Від вибухової хвилі
в будівлях поруч повилітали шиб-
ки, пошкоджено балкони у будин-
ках, двері в квартирах і гаражах.

Як повідомив голова Тернопіль-
ської обласної військової адм-
ністрації В'ячеслав Негода, до
ліквідації пожежі залучали 68 над-
звичайників, 16 одиниць техніки.

Представники влади з відповід-
ними службами здійснили обсте-
ження пошкоджень інфраструкту-
ри на прилеглої до промислового
об'єкта території. Зафіксовано
пошкодження 7 багатоквартирних
житлових будинків та 10
підприємств. Мер Тернополя
Сергій Надал пообіцяв підтрима-
ти постраждалих матеріально. У
Тернопільській міській раді пра-
цюють телефонні лінії для фіксації
наслідків удару для тих, чиє май-
но зазнало ушкодження. До ситу-
ації також долучено ОСББ, ЖЕКІ,
інші служби. Надалі працюватиме
спеціальна комісія.

Унаслідок нічної атаки в про-
мисловій зоні Тернополя стався і
вибух на газопроводі середнього
тиску.

Наслідки інциденту швидко
ліквідувати.

Як повідомили у ПрАТ "Терно-
пільміськгаз", наразі загрози ви-
току газу немає. Аварійна служ-
ба спрацювала чітко та злагодже-
но - газопостачання мешканцям
постраждалого району повністю
відновлено.

Востаннє така складна ситуація у
Тернополі була 7 березня. Тоді
окупанти влучили в об'єкт критич-
ної інфраструктури поблизу Терно-
поля. У результаті вибухів почала-
ся пожежа. Рятувальники її ліквіду-
вали. Загиблих та травмованих тоді,
на щастя, також не було.

Додам, що вночі 25 травня була
одна з наймасштабніших атак рф
на Україну. Під обстріл потрапили
також Київ, Харків, Миколаїв,
Одеса, Чернігів, Суми та інші
міста. Сили ППО загалом збили
45 крилатих ракет та 266 БпЛА.

Наталія ПАВЛІНОВСЬКА

28 травня - хмарно, протягом дня та ввечері невеликий дощ.
Вітер південно-східний, 5-6 м/сек. Температура повітря вночі 11,
вдень 13 градусів тепла. Атмосферний тиск 732 мм рт. ст. Схід
сонця - 5.18, захід сонця - 21.11. Тривалість дня - 15.53.

29 травня - похмаро, вдень та ввечері дощ. Вітер південно-
східний, 3-7 м/сек. Температура повітря вночі 11, вдень 14 градус
тепла. Атмосферний тиск 731-730 мм рт. ст. Схід сонця - 5.17,
захід сонця - 21.12. Тривалість дня - 15.55.

Наші вдома

23 - 25 травня в рамках
великого обміну "1000 на
1000" Координаційний штаб
повернув з полону 1000
українських захисників.
Обмін у такому масштабі
став результатом складних
переговорів за участю
міжнародних посередників,
зокрема Туреччини.

Серед визволених - захисни-
ки ЗСУ, Нацгвардії, прикор-
донники, чоловіки і жінки,
які воювали на різних на-
прямках. Звільнені отримають ме-
догляд, реабілітацію, виплати та

підтримку для реінтеграції. Робота
триває для визволення всіх поло-
нених.

"Повертаємо наших людей додо-
му. Ця домовленість була досягну-
та на зустрічі 16 травня в Стамбулі.
Дякую всім, хто допомагає, хто 24/
7 працює для того, щоб українці й
українки поверталися додому. Дуже
важливо повернути всіх, хто в по-
лоні. Перевіряємо кожне прізвище,
інформацію по кожній людині. Про-
довжимо нашу дипломатичну робо-
ту, щоб такі кроки ставали можли-
вими", - повідомив Президент Во-
лодимир Зеленський.

Протягом трьох днів процедури
обміну на Тернопільщину повернули-

ся 14 захисників. 23 травня додому
повернулися п'ятеро (двоє з Тернопіль-
ської і по одному з Чортківської,
Кременецької і Підволочиської гро-
мад), 24 травня - троє (по одному з
Байковецької, Збаразької і Тернопіль-
ської громад), а 25-го - ще шестеро
(по одному з Кременецької, Збаразь-
кої, Залозецької, Заводської, Чортків-
ської і Золотопотіцької громад).

Нагадаємо, 6 травня з полону
звільнили 205 українських військових.
Серед них було четверо жителів Тер-
нопільщини: з Борсуківської, Велико-
дедеркальської, Теробовлянської і
Шумської громад.

Гриць СИНІВЕЦЬ

КОНКУРС МАЛИХ ГРАНТІВ
ДЛЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ЛОКАЛЬНИХ ПРОЄКТІВ
У ФОРМАТІ КОРПОРАТИВНОГО ВОЛОНТЕРСТВА

До участі в конкурсі запрошуємо ініціативні групи із сільських населених пунктів, на території яких працює компанія «Контінентал».

Максимальний розмір гранту — 50 тис. грн на один проєкт.

Детальна інформація
про конкурс
та аплікаційна форма

Прийом заявок — до 30 травня 2025 року (включно)

Якщо виникли додаткові запитання, пишіть нам на е-скриньку amykhailtytsia@cfg.com.ua

Навички, що рятують життя: «Контінентал»
організував тренінги з першої допомоги

"Контінентал Фармерз Груп" у
партнерстві з Товариством Чер-
воного Хреста України та молоді-
жною організацією "Пласт"
провів серію одноденних серти-
фікованих тренінгів з першої до-
помоги в громадах своєї присут-
ності. Заходи реалізували в ме-
жах соціально-інвестиційної
діяльності компанії.

Під час тренінгів учасники здо-
були важливі практичні навички з
надання допомоги в екстрених
ситуаціях до приїзду "швидкої".
Програма охоплювала алгоритм
дій під час втрати свідомості, зу-
пинки дихання, серцевого нападу,
кровотеч, опіків, травм, інсультів,
судом тощо. Особливу увагу при-
ділили серцево-легеневій реані-
мації та основам безпечного транс-
портування постраждалих.

"Реалізуючи цей проєкт, ми пе-
редусім зважали на виклики сьо-
годення. Кожен із нас у повсякден-
ному житті може стикнутися з не-
передбачуваними ситуаціями. Іноді
від того, як ми реагуємо та діємо в
таких обставинах, залежить чиєсь
життя. Саме тому знати й уміти
надавати першу допомогу - вкрай
важливо. Ця серія тренінгів - без-
коштовна можливість підготувати-
ся до таких випадків. Нею вже сьо-
ристалось близько 30 людей, і я

радий, що серед цивільного населен-
ня є ті, хто за потреби зможе надати
першу допомогу до прибуття "швид-
кої", - наголосив провідний менед-
жер соціально-інвестиційного відділу
"Контінентал" Тарас Кусень.

Після проходження тренінгу всі
учасники отримали сертифікати
міжнародного зразка.

"Дякую організаторам за чудову
можливість пройти сертифікований
тренінг із надання першої допомоги!
Я залишилася надзвичайно задоволе-
на як змістовним наповненням, так і
професійним рівнем його проведен-
ня. Це важливі знання, які можуть
одного дня врятувати життя. Під час
тренінгу ми одразу на практиці відпра-
цьовували різноманітні техніки з на-
дання допомоги: серцево-легеневу
реанімацію, зупинку кровотечі, стабі-

лізацію постраждалого до приїзду
медиків та інші необхідні навички.
Усі заняття відбувалися в доступній,
зрозумілій формі, а креативні підхо-
ди тренерів створили сприятливу ат-
мосферу для навчання", - поділила-
ся своїми враженнями від навчання
учасниця заходу в Шумську Жанна
Демчук.

Компанія планує і надалі про-
водити такі тренінги в громадах
своєї присутності. У "Контінентал"
переконані, що знання, як нада-
вати першу допомогу, мають бути
доступними кожному, адже це -
не лише про медицину, а про людя-
ність, відповідальність і го-
товність діяти у вирішальні момен-
ти. Безпечні й згуртовані громади
починаються з обізнаних людей.

Надія ШТОКАЛО

«По кривавій по дорозі нам іти у світ...»

Країно, не забудь своїх героїв!
Ні мертвих, ні живих
ніколи не лишай.
Вони тобі клялись своєю кров'ю,
Своє життя поклали за цей край.
Не забувай їх стогони і болі,
Їх вірність варта пам'яті й молитв.
Вони за нас, за наше щастя й волю
Вмирили в час важких кривавих битв.
Вони йшли під мінами, на танки,
Терпіли спеку, холод, біль утрат,
Щоб ми стрічали свіжі світлі ранки
І бомби щоб не сипались, як град.
Не забувайте, люди, цих героїв,
Молись, країно, це ж твої сини -
Ті, хто на варті нашого спокою.
Світ згасне, як не вистоять вони.
Лідія МИЩЕНКО

Загинув на Донеччині

20 травня жителі Козлівської громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця, мешканця селище Ольшанське Миколаївської області **В'ячеслава Євгенійовича КУДЕЛЮ** (9. 08. 2002 р.н.), який з родиною проживав у с. Дмухівці, що на Козівщині.

Світлої пам'яті В'ячеслав загинув 7 травня під час виконання бойового завдання в районі населеного пункту Диліївка Донецької області. Спочатку воїна вважали зниклим безвісти...

Поховали захисника у селищі Козлів. Щиро співчуємо батькам, сестрі та усім рідним і близьким...

Вічна пам'ять і слава Герою!

Був вмілим фотомитцем і пасічником

21 травня жителі Вишнівецької громади провели останньою життєвою дорогою військовослужбовця, солдата, мешканця с. Котюжани **Юрія Івановича ШВЕДА** (1. 02. 1985 р.н.), який загинув 14 травня під час виконання бойового завдання.

Світлої пам'яті Юрій пішов захищати Батьківщину у вересні 2022 року. Юрій був добрим, світлим, щирим, справжнім... - так говорять про солдата його побратими.

"В селі був активним і незмінним учасником місцевого Народного аматорського ансамблю танцю "Пролісок". Хобі Героя - фотомистецтво та бджільництво - було завжди досконалим, як і все, за що він брався: чи то вдома, чи у місцевій гімназії. Боляче... Бракує слів, пекучий біль, гіркий смуток огортає серце... Батькам, сестрі, бабці, рідним та близьким, усім, хто знав Юрія Шведа, висловлюємо щирі співчуття", - йдеться в повідомленні Вишнівецької селищної ради. Поховали захисника у рідному селі. Щиро співчуємо усім рідним і близьким, побратимам...

Вічна пам'ять і слава Герою!

Поховали на Пантеоні Героїв

21 травня жителі Тернопільської громади провели останньою життєвою дорогою військовослужбовця, солдата зенітно-кулеметного взводу, терно-

полянина **Антон Олексійовича ІЛЬЧУКА** ("Тоні"; 30. 10. 2000 р.н.), який загинув 17 травня під час виконання бойового завдання у Луганській області.

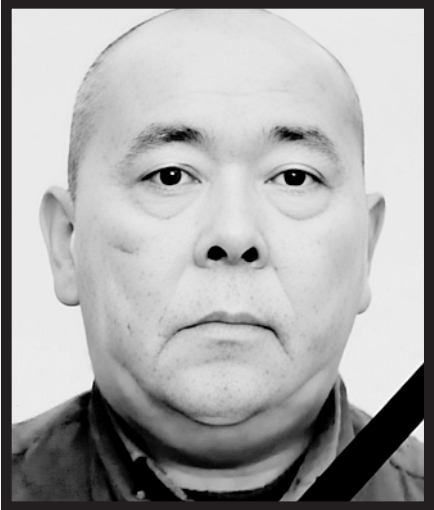
Світлої пам'яті Антон тривалий час займався джиу-джитсу, у 2017 р. закінчив Тернопільську спеціалізовану школу №5, у вересні 2018 р. перевівся до ЗУНУ з Львівського університету на 2 курс навчання. В 2020 р. отримав диплом бакалавра та вступив на магістерську програму, яку закінчив у 2022 році. У 2024 р. пішов захищати Україну у складі 3-ї окремої штурмової бригади.

Поховали захисника на Пантеоні Героїв Микулинецького кладовища.

Щиро співчуємо рідним, близьким, друзям...

Вічна та світла пам'ять Герою!

Захищав Україну від 2022...

21 травня жителі Лановецької громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця, стрільця-санітара взводу охорони, мешканця с. Гриньки, солдата **Айбека Усеровича ЛЕСБАЄВА** (1971 р.н.), серце якого перестало битися 19 травня на Івано-Франківщині.

Світлої пам'яті Айбек Лесбаєв від 2022 р. захищав Україну, на Донеччині отримав поранення. Мужній воїн "...народився в Узбекистані, зростав у Киргизстані, але саме в Україні знайшов своє покликання, свою родину і свою боротьбу. Тут він жив і любив. Односельчани знали Айбека як турботливого чоловіка та відданого сім'янина - він щиро кохав свою дружину, завжди був для неї опорою, допомагав у всьому і підтримував..." - написали на сторінці Лановецької міської ради у соцмережі. Поховали захисника у Гриньках. Щиро співчуємо рідним і близьким...

Вічна пам'ять і шана Герою!

Був працелюбним і товариським

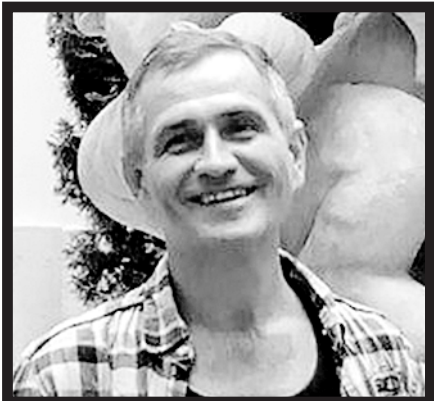

22 травня жителі Вишнівецької громади провели останньою життєвою дорогою військовослужбовця, механіка-водія 1-го штурмового батальйону, старшого солдата **Віталія Григоровича МАСЛОВСЬКОГО** (15. 09. 1979 р.н.), який загинув 19 травня у дорожній катастрофі.

Світлої пам'яті Віталія згадують як працелюбного, товариського чоловіка, який завжди допомагав іншим своєю працею, порадами.

Поховали захисника у Вишнівці. Щиро співчуємо батькам, братові, усім рідним та близьким... Вічна пам'ять і слава Герою!

Майже рік вважався безвісти зниклим

22 травня жителі Тернопільської громади провели останньою життєвою дорогою військовослужбовця, навідника єгерського відділення єгерського взводу **Тараса Орестовича МАЛЮКА** (16. 05. 1972 р.н.), який загинув 10 червня 2024 р. під час виконання бойового завдання у Покровському районі Донецької області.

Світлої пам'яті Тарас був мобілізований навесні 2024 року. Майже рік вважався безвісти зниклим. Близькі згадують його як хорошу, чуйну, щирі людину. Поховали захисника на Пантеоні Героїв Микулинецького кладовища.

Щиро співчуємо рідним, близьким... Вічна пам'ять і слава Герою!

Був педагогом і мужнім військовиком

22 травня жителі Бережанської громади віддали останню шану військовослужбовцю, головному сержанту, командирі відділення взводу зв'язку, уродженцю Бережан **Миколі Васильовичу ПАЗУСІ** (14. 03. 1976 р.н.), який загинув 16 травня під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Яблунівка Краматорського району Донецької області.

Світлої пам'яті Микола закінчив Бережанську ЗОШ № 3. Навчався в Бережанському коледжі та Кременецькому педінституті. Після навчання працював вихователем у Бережанській виховній колонії, а згодом служив у одній з військових частин м. Бережани. Від кінця грудня 2024 р. виконував військовий обов'язок із захисту Батьківщини.

Мужній воїн залишив у вічному смутку батьків, дружину, сина і доньку.

Поховали захисника на Пантеоні Героїв у с. Рай.

Щиро співчуємо рідним, близьким, побратимам...

Вічна пам'ять, честь і шана Герою!

Поховали у День Героїв...

23 травня жителі Підволочиської громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця, солдата 182-го окремого батальйону матеріального забезпечення військової частини А**** **Петра Семеновича БІЛИКА** (1991 р.н.), серце якого зупинилося 17 травня у Підволочиську.

Світлої пам'яті Петро навчався у Підволочиському ліцеї, ТНЕУ.

"Петро мужньо виконував свій обов'язок перед державою, підтримуючи наших воїнів у тилу. Його праця - скромна, але надзвичайно важлива... Життя Петра було непростим. Але попри труднощі, він зберіг у собі щирість, людяність і прагнення до світла. Він прийшов у таку бажану відпустку... але знайшов смерть..." - йдеться у дописі у соцмережі на сторінці Підволочиської селищної ради.

Степан Прокопович у соцмережі поділився спогадами про воїна: "Не вірю в такий трагічний кінець. Знав

його дуже близько: проживали з ним в одному будинку на одному поверсі. Знаю його маму Жану, знав дідуся Хому Маркіяна Васильовича, з яким разом працювали в районній СЕС, його бабусю Кузуб Світлану Микитівну - лікаря терапевта ЦРЛ. Петро зостав на наших очах. Спочивай з Богом, наш Герою..."

Поховали захисника у Підволочиську. Щиро співчуємо рідним, близьким, друзям...

Вічна пам'ять і шана Герою!

Воював у всіх найгарячіших точках

23 травня жителі Байковецької громади провели останньою життєвою дорогою військовослужбовця 80-ї окремої десантно-штурмової Галицької бригади, мешканця с. Романівна **Романа ВЕГЕРУ** (1994 р.н.), який загинув під час виконання бойового завдання.

Світлої пам'яті Роман був відповідальним, веселим і доброзичливим чоловіком, від 2020 р. служив у Збройних силах України, воював у всіх найгарячіших точках, був поранений, але повернувся до лав своїх побратимів.

Зоряна Гулька у соцмережі написала: "Ти завжди дзвонив, питав, як там я, як мої учні. Завжди вітав мене з кожним святом. Завжди був в мене, а я в тебе... Ти найкраща людина, котру я знала. Ти найсвітліший мій спогад. На жаль, вічний спогад..."

Лідія Швак присвятила захиснику віршовані рядки. Село в скорботі, у журбі серця, Біль негасимий розриває душу, В лампадках стежка й весняних квітках, Скрізь чорні стрічки, й вітер сльози сушить...

...Любив людей, всім руку потискав, І гріла твоє усмішка нам серце, Любив матусю й брата пригортав, І за усіх приніс таку велику жертву...

Мужній воїн залишив у вічному смутку маму Надію і брата Михайла. Поховали захисника у рідному селі. Щиро співчуємо рідним, близьким, побратимам...

Вічна пам'ять і слава Герою!

Майже два роки надій і сподівань

24 травня жителі Копичинецької громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця, уродженця с. Котівка, що на Гусятинщині, **Руслана Любомировича ШТОКАЛА** (7. 08. 1989 р.н.), який загинув 19 червня 2023 р. поблизу населеного пункту Діброва, Сіверськодонецького району Луганської області.

Світлої пам'яті Руслан тривалий час вважався зниклим безвісти...

"Сьогодні наш храмовий дзвін бив не за годиною, а за спільною тугою серця, бо сьогодні, у День Героїв України, ми зустрічали нашого світлого воїна Руслана Штокала, якого довгий час вважали зниклим безвісти. Того, за кого не припиняли молитися всі наші матері, діти, старенькі, вся громада. І сьогодні його привезли у рідне село, де тілом він з нами, а душею вже в обіймах небесного війська..." - написав у соцмережі о. Іван Микитюк.

Поховали захисника у рідному селі. Щиро співчуємо рідним і близьким, побратимам...

Вічна пам'ять і слава Герою!

Був єдиним сином у матері...

24 травня жителі Тернопільської та Заводської громад віддали останню шану військовослужбовцю, уродженцю с. Шманьківчики, що на Чортківщині, мешканцю Тернополя **Володимиру Івановичу БОЛУ** (17. 07. 1994 р.н.), який загинув 18 травня під час виконання бойового завдання на Сумщині.

Світлої пам'яті Володимир закінчив початкову школу у рідному селі, навчався у Заводській ЗОШ 1-3 ступ., у 2012 р. закінчив Чортківське ВПУ. Після одруження проживав у Тернополі разом з дружиною і сином-першокласником. Працював у приватному підприємстві, до лав ЗСУ був призваний у березні 2023 року.

Поховали захисника на Пантеоні Героїв Микулинецького кладовища. Щиро співчуємо матері, дружині, синові, усім рідним та близьким...

Вічна пам'ять, слава і шана Герою!

Захищав Україну від початку війни

24 травня жителі Шумської громади віддали останню шану військовослужбовцю, уродженцю с. Васківці **Юрію МЕЛЬНИЧУКУ**, серце якого зупинилося 22 травня під час лікування важких поранень і контузії.

Світлої пам'яті Юрій працював трактористом, їздив на заробітки за кордон, він учасник бойових дій, який з березня 2022 р. пішов захищати Україну.

"У Юрія залишилися донька та син, який також став на захист України... У наших серцях Юрій назавжди залишиться добрим і щирим, людиною з відкритою душею, який завжди допомагав усім, хто того потребував", - йдеться у дописі Шумської міської ради.

Поховали захисника у родинному селі.

Щиро співчуємо рідним і близьким...

Вічна пам'ять і шана Герою!

Війна забирає свої жертви не лише на фронті

25 травня жителі Борщівської громади провели останньою життєвою дорогою військовослужбовця, командира міномета мінометного взводу, молодшого сержанта, мешканця м. Борщів **Дмитра Ігоровича ЗАВОЙСЬКОГО** (4. 05. 1993 р.н.), який загинув 18 травня в результаті ДТП на автодорозі Мирове-Білозерськ у Донецькій області.

Світлої пам'яті Дмитро був хорошим футболістом, який виступав за обласні команди ФК "Борщів", "Рідна Борщівщина" та "Галичина" (Мушкатівка-Слобідка), а також у чемпіонаті Борщівського району за ФК "Королівка" і "Поділля" (Іване-Пусте), а останні три сезони (2022-24 рр.) був заявлений за команду "Юність" (Пилипче) у чемпіонаті Чортківського району. Мужній воїн від початку повномасштабного вторгнення пішов захищати Україну.

Перша вчителька Дмитра Алла Прокопишин присвятила йому віршовані рядки...

Із болем "На щиті" нам зустрічати Героя-добровольця із війни.

Усі в сльозах, в скорботі рідна мати...

Куди ж ви поспішаєте, сини?..

...Низький уклін,

найкращий наш Дмитрусю,

За захист, силу, мужність у бою! Велика втрата, біль в душі матусі... Дмитрові Царство Боже я молю!..

Поховали захисника у рідному місті. Щиро співчуємо матері, сестрам,

рідним і близьким, побратимам... Вічна пам'ять, честь і шана Герою!

Відійшов у засвіти учасник АТО

26 травня жителі Козівської селищної ради провели останньою життєвою дорогою учасника АТО, мешканця с. Конюхи, старшого солдата **Олега Михайловича ПЕТРИЦА** (4. 05. 1988 р.н.), серце якого перестало битися 25 травня.

Світлої пам'яті Олег упродовж 2015-2017 рр. брав участь в АТО на території Луганської та Донецької областей. Служив у 182-му окремому батальйоні матеріального забезпечення.

Мужній воїн залишив у вічному смутку батьків і сестру.

Поховали захисника у рідному селі. Щиро співчуємо рідним і близьким, побратимам...

Вічна пам'ять і шана Герою!

Майже пів року медики боролися за життя

27 травня жителі Трибухівської громади провели до місця вічного спочинку військовослужбовця, стрільця-гранатометника, мешканця с. Медведівці **Віктора Миколайовича ТУРА** (24. 04. 1977 р.н.), серце якого перестало битися 25 травня після тривалого лікування важкого поранення, отриманого 12 січня внаслідок мінометного обстрілу на Покровському напрямку.

Світлої пам'яті Віктор навчався у Буцацькому фаховому коледжі, працював у ПП "Золотопітцік", майже пів року медики боролися за його життя...

Поховали захисника у рідному селі. Щиро співчуємо рідним і близьким...

Вічна пам'ять і слава Герою!

Помер у день народження

27 травня жителі Підволочиської громади провели останньою життєвою дорогою військовослужбовця, солдата 127-ї окремої бригади територіальної оборони ЗСУ, мешканця с. Качанівка **Андрія Романовича ПАВЛИЩЕ** (21. 05. 1975 р.н.), серце якого зупинилося 21 травня в лікарні міста Харків, де він перебував після важкого поранення, отриманого від вибухової травми під час виконання бойового завдання 19 травня цього року.

Світлої пам'яті Андрія згадують як товариського, доброзичливого, чуйного чоловіка.

Поховали захисника у рідному селі. Щиро співчуємо рідним і близьким...

Вічна пам'ять і слава Герою!

Герої не вмирають...

В. К.

Свобода
Головний редактор Тарас Савчук
Відповідальний секретар Віктор Уніят
Літературний редактор Наталія Гавришко
Редактор відділу Галина Вандзеляк
Бухгалтерія Галина П'ятківська
Рекламний відділ Оксана Волошина
Індекс видання: 40184.

Газета виходить з жовтня 1990 року
Ідентифікатор в Реєстрі суб'єктів у сфері медіа: R30-02865
Рішення Нацради України з питань телебачення і радіомовлення №571 від 29.02.2024 р.
46008, м. Тернопіль, вул. Торговиця, 11, ТОВ «Редакція газети «Свобода»
р/р UA863003350000000026000624332 в АТ «Райффайзен Банк» м.Київ, МФО 300335, код 21157527
Журналісти: тел. 0 (352) 23-55-02
Реклама: тел. 0 (68) 932-29-05

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, тел. (0352) 52-27-37, (067) 352-18-51, сайт www.a-print.com.ua. Замовлення № 700. Тижневий тираж 10202 р.
Висловлювані авторами думки можуть не збігатися з позицією редакції. Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Оригінали не рецензуються і не повертаються. Листування з читачами - лише на сторінках газети. Матеріали під рубрикою «Політична трибуна» надруковані на правах реклами. Відповідальність за зміст реклами несе рекламодавець.

Медичним Оскаром називають відзнаку за професіоналізм і милосердя - орден Святого Пантелеймона. Ця нагорода є громадською, має професійно-фахову спрямованість. Присуджують її за гуманістичну й шляхетну діяльність, досягнення у галузі охорони здоров'я.

Тернопільська регіональна рада ордена Св. Пантелеймона нещодавно визначила номінантів на участь у національному конкурсі відзнаки за професіоналізм і милосердя. Вшанування їх відбулося 21 травня в обласному академічному театрі актора та ляльки. У церемонії взяли участь не лише номінанти на почесну нагороду, медичні працівники краю, а й представники влади, священнослужителі, студенти й громадськість. Урочистості були сповнені особливих емоцій. І не лише радісних. На першому ряду театральної зали розмістили військові форми, медичні халати та вишиванки. У такий спосіб вшанували світлу пам'ять медиків, які загинули на російсько-українській війні. Згодом засновник відзнаки та голова Поважної ради ордена Святого Пантелеймона Василь Князевич у своїй промові зазначити, що за підтримки Міністерства охорони здоров'я України втілюють ініціативу "Посвіт пам'яті". Ця справа покликана зберегти імена медичних працівників, які віддали власні життя, рятуючи захисників України. Вже зібрані дані про майже 700 полеглих медиків. 10 липня стане Днем вшанування загиблих медиків. Саме відтоді розпочнуть заходи, присвячені медпрацівникам, які поклали свої голови за рідну Україну.

"Медики - це янгіли миру, які щодня рятують життя на передовій, у шпиталях і місцевих лікарнях", - наголосив Василь Князевич. Тож цьогоріч конкурсний добір на орден Св. Пантелеймона організували у семи номінаціях. Примітно, що у трьох з них відзначені медики, які використовують власні професійні знання й навички для збереження життя військовослужбовців. Так, переможцем у категорії "Опора на лінії життя" визнаний Олег Зарудний, начальник евакуаційного відділення медичної роти 63 окремої механізованої бригади, капітан медичної служби. У цивільному житті - лікар-анестезіолог вищої категорії з багаторічним стажем роботи. На захист України став ще під час проведення АТО в лютому 2015 року. У номінації "Герой медичного фронту" регіональна рада назвала найкращим Анатолієм В'юна, який з 2013 року працює фельдшером з медицини невідкладних станів Тернопільської станції екстреної (швидкої) медичної допомоги. 2014 року пан Анатолій пішов добровольцем на медичну службу в зону проведення АТО в Луганській області. Вже

Вшанували переможців регіонального конкурсу

(Зліва направо) голова регіональної ради Тернопільської області ордена Св. Пантелеймона Володимир Лісовський, директорка департаменту охорони здоров'я Тернопільської ОВА Ольга Ярмоленко, номінант, студент ТНМУ Віталій Гакало;

наступного дня після повномасштабного вторгнення рашистів на українські землі був мобілізований та несе службу донині на посаді бойового медика зі знанням головного сержанта. Фронтові справи не дали змоги їм бути присутніми на церемонії, тож дипломи за перемогу в регіональному конкурсному доборі вручили їхнім рідним.

А от Віталій Гакало, нехай на годину, але все-таки зумів взяти участь в урочистостях пошанування від Тернопілля переможців конкурсу на орден Св. Пантелеймона. Хлопець - номінант у категорії «Серце медицини». Він обрав фах фельдшера, закінчивши Кременецький медколедж ім. Арсена Річинського. За спеціальністю став працювати у КНП «Центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф» на Тернопільській підстанції №3. Нині він - студент Тернопільського національного медуніверситету ім. Івана Горбачевського. У листопаді 2022 року Віталій вирушив на війну на Донеччину у складі Першого добровольчого мобільного шпиталю ім. Миколи Пирогова. Його медична фронтова робота почалася з діяльності в реанімаційній бригаді, яка займалася транспортуванням важкопоранених. З 2023 року й донині Віталій Гакало - в медбатальйоні «Госпітальєри». Щоразу під час канікул він їде в зону бойових дій. Університет надав хлопцю можливість навчатися за індивідуальним графіком, що дозволило йому поєднувати службу з навчанням і працюю на екстреній медичній до-

Алла Пастернак, номінантка, завідувачка терапевтичного відділення №1 Тернопільської комунальної міської лікарні №2.

помозі, допомагати пораненим українським захисникам. Власні мрії та цілі Віталій Гакало так означає: вижити в цій кривавій війні, завершити навчання в медуніверситеті, передати свій практичний досвід колегам і молодшому поколінню, прочитати власну доповідь про бойову травму в Гарвардському університеті.

"Це людина, якій я можу залишити Україну", - так відгукнувся про Віталія голова регіональної ради ордена Св. Пантелеймона Володимир Лісовський, який сам пройшов фронтовими дорогами й нині очолює обласну лікарню "Госпіс". Разом з медичною директоркою

цього закладу Галиною Осінчук вони вели церемонію відзначення номінантів конкурсного добору. Тож представили також Аллу Пастернак, завідувачку терапевтичного відділення №1 Тернопільської комунальної міської лікарні №2, яка перемогла у категорії "Найкращий лікар - еталон професії". У категорії "Новатор року" нагородили Романа Куця, лікаря-стоматолога та співзасновника "Українського реєстру донорів кісткового мозку". У номінації "Фортеця здоров'я" найкращою стала Заліщицька центральна міська лікарня.

"Ця нагорода - не моя особиста, а результат роботи нашого викладацького колективу та студентів, які волонтерять і воюють", - зазначив ректор Тернопільського національного медичного університету імені Івана Горбачевського Михайло Корда. Він удостоївся перемоги в номінації "Взірець служіння суспільству". Михайло Михайлович став рушієм волонтерських ініціатив, згуртувавши спільноту навколо допомоги тим, хто бореться та потребує підтримки. Волонтерський центр медуніверситету став потужним хабом у наданні допомоги та підтримці українських захисників і постраждалих від війни українців.

"Наша мета - не лише нагородити, а й показати приклад іншим, підняти імідж медиків. Кожен номінант - це авторитет, чий вчинки надихають молоде покоління", - наголосив Василь Князевич.

На заході вшанування переможців регіонального конкурсного добору до привітань долучилися також директорка департаменту охорони здоров'я Тернопільської ОВА Ольга Ярмоленко, заступник міського голови Тернополя Володимир Дідич. Голова обласної ради Богдан Бутковський прочитав власний вірш, який написав в окопах наприкінці 2022 року.

Свої пісні учасникам церемонії дарували колективи обласної філармонії - вокальний квартет "Акорд" та ансамбль "Візерунок". Отже, регіональна рада Тернопільської області добрала та представила на урочистостях найкращих кандидатів на відзнаку за професіоналізм і милосердя - орденом Св. Пантелеймона. Хто з наших краян удостоїться цієї почесної нагороди, дізнаємося вже на церемонії, яка відбудеться у столиці 27 липня - в День Святого великомученика й цілителя Пантелеймона та в День медичного працівника.

Микола ШОТ

Біблія в кишені зупинила ворожу кулю

Про чудо на полі бою розповів військовий Богдан Брич. Історія є справжнім свідченням Божої милості.

"Мій брат Андрій, досвідчений штурмовик, який воює з 2014 року і пройшов найгарячіші точки фронту, має безліч нагород. Але найціннішим для нього є маленька книжечка "Новий Завіт", яка стала його оберегом", - розповідає Богдан.

Під час одного з боїв ворожа куля влучила вище бронеплити - в нагрудну кишеню, де лежала ця Біблія. Куля пробила обкладинку і сторінки, але дивом зупинилася, не завдавши шкоди бійцеві. Вона зупинилася на сторінці з Першим посланням до коринфян (15:50-58), де йдеться про перемогу життя над

смертю і силу Божу. "Прочитайте ці рядки - вони сповнені глибокого сенсу! Протягом життя я мав багато свідчень того, що Бог є. Але сьогодні - ще одне потужне підтвердження Його безмежної милості", - ділиться ветеран Богдан Брич.

Вікторія РАЙЦА

Долучайтесь до придбання нейромікроскопа

Амбітну мету поставили для себе благодійники-меценати - зібрати 15 мільйонів гривень на придбання сучасного нейромікроскопа для Тернопільської міської лікарні швидкої допомоги. Підтримав ініціативу наш земляк, лідер популярного гурту "СКАЙ" Олег Собчук. Він повідомив про успішний старт збору коштів.

За його словами, перший вечір приніс відчутні результати. Через благодійний аукціон, збірні банки та спеціальні скриньки вдалося акумулювати 223 398 гривень.

Сума збільшиться після підрахунку надходжень від реалізації квитків. Музикант висловив задоволення початковим результатом і подякував усім учасникам доброчинної справи. До ініціативи долучилися представники різних сфер місцевого громадянського суспільства. Серед партнерів заходу - будівельна компанія "Креатор-Буд" на чолі з Ігорем Гудою, міський голова Сергій Надал разом з командою, керівництво палацу культури "Березиль".

Місцеві підприємці, меценати й активісти також не залишилися осторонь цієї важливої справи. Актив-

ну участь взяли Ярослав Чайківський, Леонід Шкробот, Тарас Савчук, Сергій Кічула та Тарас Демкура. Незважаючи на значну суму, яку потрібно зібрати, організатори налаштовані оптимістично.

Олег Собчук наголосив, що спільними зусиллями можна досягти будь-якої мети. Він закликав жителів міста продовжувати підтримувати ініціативу. Адже новітнє медичне обладнання дасть змогу лікарям надавати якіснішу допомогу пацієнтам і рятувати більше життів.

До слова, нейромікроскоп - це високотехнологічне медичне обладнання, яке використовують в нейрохірургії для проведення складних операцій на головному та спинному мозку. Такі прилади забезпечують надзвичайно точну візуалізацію.

Спасибі благодійникам. Але збір коштів триває. Добра справа чекає широкої громадської підтримки.

Вікторія ЛІТУС

Посилання на збір: <https://send.monobank.ua/jar/3rAQZAuzCa>

Вознесіння Господнє й Тернопільщина

Вознесіння

В день остаточного тріумфу літа легким торканням струн

небесних арф провітить промінь сонячного світла одне з велично-християнських свят. Ісуса дивовижне Вознесіння з Оливної гори - у небеса - це шлях відкритий людству для Спасіння, де чистих душ незвідна краса...

А. Триш

Свято Вознесіння Господнього належить до дванадцяти найбільших свят у церковному році. День, коли Ісус Христос вознісся на небо і сів "праворуч Отця". Сенс свята Вознесіння - у примиренні Бога та людства: піднявшись на небо, аби посісти місце праворуч від батька, Ісус показав уням, що небеса відкриті для всіх, хто вірить у Бога та живе за його настановами. Свято припадає на 40-й день після Великодня. Це свято не має фіксованої дати, але завжди припадає на четвер. Після Вознесіння віряни перестають вітатися словами "Христос Воскрес!".

У цей період наші предки відзначали закінчення весни і настання літа. Ніч перед Вознесінням називали солов'їною, бо вважали, що в цю ніч солов'ї співають вітати настання літа і дають силу людям, рослинам, тваринам, воді. Вважають, що від цього дня закриваються ворота на небеса, тож на Вознесіння відвідували кладовища, щоб ще раз попрощатися зі своїми померлими родичами.

Де на Вознесіння найближче до неба?

Варто зауважити, що найбільше це свято відображене у назвах храмів. А церкви у нас, справді, давні й унікальні архітектурно і неповторні історією.

Розпочнемо з пам'яток архітектури

національного значення. Один із найстаріших мурованих храмів розташований у селищі Вишнівець на Збаражчині. На церкві - пам'ятна таблиця з написом: "Вознесенська церква, пам'ятка архітектури XVI ст. - 1530 р.". Храм реставрували у 1872 і відбудовували у 1992 році. У церкві зберігається чудотворна ікона Матері Божої. Розташований на терасі в долині річки Горинь нижче замково-палацового комплексу, храм справляє незабутні враження. Кажуть, що на Вознесіння тут найближче до неба, бо Вишнівець - від слів "вище", "вишній" в розумінні "високий, піднебесний".

Храми без цвяха та перебудовані із замків і костелів

Одна з найстаріших дерев'яних церков краю - унікальний зразок українського дерев'яного будівництва - розташована у Чорткові. Народні умільці спорудили цей храм у 1630 р. без жодного цвяха. Церква зазнала неодноразових руйнувань під час нападу на Чортків татар і турків. І в 1717 р. її відбудували. Тому саме цей рік вважають новою датою народження храму. Одноименна церква у с. Жабина на Зборівщині також унікальна, бо перебудована з давнього невеликого оборонного замку - пороховні і арсеналу зброї, споруджених у 1579-1585 рр. Церковні джерела називають дату заснування храму - 1636 рік.

Також є храми Вознесіння Господнього, перебудовані з костелів, зокрема у селах Бариш на Бучаччині, Магдалівка на Підволочинщині. У Тернополі назву Вознесіння Господнього має і лемківська церква, яку в традиціях лемківської архітектури спорудили у 2016 р. на вшанування пам'яті про предків, які зазнали депортації, а про храм у с. Ягліниці Чортківського району красзаонець С. Бубернак видав

книгу. Ось такі у нас унікальні церкви, названі на честь Вознесіння Господнього.

Церкви-"мандрівниці"

Є на Тернопільщині храми Вознесіння Господнього "мандрівниці". Зокрема, у село Юсківці на Лановеччині стару дерев'яну церкву (1620 р.) перевезли з Кременя, а у село Курівці на Зборівщині, за переказами, стару дерев'яну церкву купили і перевезли на початку 18 ст. із села поблизу Почаєва. У 1732-1733 рр. храм вже був встановлений. 18 століттям також датується церква й у Щитівцях на Заліщанщині.

Варто зазначити, що цього дня храмові празники відзначають у селищах Велика Березовиця і Козлів, селах Настасів (освятив у 1903 р. митрополит Андрей Шептицький) Тернопільського району, Жнибородах на Бучаччині, Вигоді, Зелене і Кривче (Борщівщині), Романове Село на Збаражчині, Гаї-Розтоцькі і Нетерпинці на Зборівщині, Вербка на Монастирищині, Великі Дедеркали, Велика Ловиця та Мала Ловиця (родинне село преподобного священника, чудотворця Амфілохія Почаївського) на Шумщині та ін.

На Вознесіння Господнє "відкрите небо"

У Святому Письмі йдеться, що встанення Ісуса Христос промовив своїм учням: "Мир вам!". Україна нині найбільше потребує миру. Багато віруючих вважають, що на Вознесіння "відкрите небо" і цього дня Господь чує всі прохання, тож прохаємо Господа про переможний мир та єдність для України, а для нас і наших близьких - міцного здоров'я і щастя!

НАТАЛІЯ ПАВЛІКОВСЬКА

Почесна відзнака Ігоря Олещука

До Дня Героїв командував Сил спеціальних операцій нагородив почесною відзнакою нашого славетного земляка, 94-річного колишнього політ'язня та підпільника ОУН на псевдо "Грушко". Про це повідомили у пресслужбі ССО. Підпільник ОУН Ігор Олещук показав колишній слідчий ізолятор НКДБ, у якому одночасно перебували до 25 людей, їх утримували у тісних камерах, через що ув'язненим доводилося спати "валетом". В'язнів, з яких так звалим слідчим НКДБ не вдавалося вибити зізнання під час катувань, утримували у карцерах.

Як розповів Ігор Олещук, у 1948 році він перебував у цій в'язниці як "малолітній в'язень", якого у 17-

річному віці радянська влада засудила до 25 років позбавлення волі за "зраду батьківщини". Нині на території колишнього слідчого ізолятора НКДБ діє Тернопільський історико-меморіальний музей політичних в'язнів, де й працює пан Ігор.

Відкрили реабілітаційне відділення

20 травня 2025 р. на базі Тернопільської обласної клінічної лікарні офіційно відкрили нове реабілітаційне відділення - важливий простір для підтримки ветеранів та всіх, хто постраждав від війни. Проект реалізовано благодійним фондом Move Ukraine за підтримки таких відомих донорських організацій, як The Nimira Charitable Fund (Швейцарія), Norwegian Private Donors Group (Норвегія), Canada-Ukraine Foundation (Канада).

Фонд Move Ukraine створено вихідцями з української діаспори Джоном Шморгуном та Патрицією Шморгун-Гаврилишин для надання допомоги з житлом для біженців. 18 трав-

ня 2025 р. фонд відсвяткував триріччя з часу свого заснування. З огляду на виклики воєнного часу новим напрямом роботи фонду стало створення фахових реабілітаційних центрів із забезпеченням відповідним професійним медичним обладнанням.

На території обласної лікарні у Тернополі зведено сучасний модульний будинок для розширення відділення, закуплено обладнання та проведено часткове меблювання. Реабілітаційне відділення містить зали для фізичної терапії, кабінети ерготерапії, кабінет клінічного психолога і терапевте мовлення, кабінет апаратної терапії, кабінет асистивних технологій. На церемонії відкриття були присутні: голова Тернопільської обласної військової ад-

міністрації В'ячеслав Негода, голова обласної ради та ветеран, який нещодавно повернувся з фронту, Богдан Бутковський, генеральний директор Тернопільської обласної лікарні Василь Бліхар, завідувач відділення реабілітації Наталія Брикса.

У співпраці з владою розглядаються потенційно нові локації для розміщення реабілітаційних центрів у Тернопільській області.

Щиро дякуємо медичному персоналу, який працює в центрі, за їхню відданість, професіоналізм і щоденну турботу. Окрема подяка закордонним донорам та партнерам.

ПЕТРО ГАВРИЛИШИН

Під вогнем і дронами

Тернопільщина має знати своїх героїв.

■ На одному з найгарячіших відтинків фронту бійці 85 батальйону 105 окремої бригади територіальної оборони ЗСУ здійснили те, що можна назвати подвигом. Четверо військовослужбовців із Кременця організували евакуацію десятків поранених побратимів під шквальним вогнем і атаками ворожих дронів. Цю історію розповів начальник відділення комунікацій 105 бригади, майор Юрій Кульпа.

"Подвиг звичайних хлопців з Кременця - це приклад нашої важкої боротьби за незалежність України", - наголосив офіцер. Ворог кинув у наступ усе: мототехніку, квадроцикли, дрони-камікадзе. Однак українські оборонці трималися до самого вечора. Згодом, за погодженням з командуванням, вони провели маневр, щоб урятувати поранених. "Нас засікли дрони, почали активно "засипати" скидами. У бліндажі залишатися було неможливо. Ми

рухались далі, прикриваючи один одного", - згадує боець із позивним "Бандер". Для евакуації використали дві автівки Mitsubishi L-200. За кілька рейсів вдалося вивезти понад 15 поранених, частину - під прикриттям власної зброї, частину - за допомогою комплексу РЕБ, що "глушив" ворожі дрони. Навіть медики стали мішенню - машина під обстрілами проривалася просто в пекло. З настанням темряви захисники

відійшли на нову позицію і з висоти контролювали балку, яку до того утримували росіяни. Це дало змогу стабілізувати ситуацію та втримати оборону. Майор Кульпа закликав говорити про таких героїв: "Це лише один епізод. Але саме з таких вчинків складається міць української армії. Саме такі хлопці - наше майбутнє. І про них має знати вся Україна".

Карина БЕРЕЖКО

Зборів підписав меморандум про партнерство

■ Місто Зборів офіційно отримало ще одного міжнародного партнера - чеське місто Велка-Бистрице, що в Оломоуцькому краї. Про це повідомив очільник Зборівської громади Руслан Максимів.

У межах дружньої зустрічі представники обох міст підписали меморандум про співпрацю. Документ передбачає спільні кроки у сфері культурного обміну, реалізації молодіжних і освітніх проєктів, а також налагодження ефективної комунікації між органами місцевого самоврядування. "Цей крок відкриває для нас нові можливості - як для Зборова, так і для нашої громади загалом. Ми щиро вдячні чеським партнерам за відкритість і бажання будувати довготривалі відносини", - наголосив Руслан Максимів. Окрему подяку він висловив Надзвичайному і Повноважному Послу України в Чеській Республіці Василю Зваричу, а також працівникам Посольства України в Празі за підтримку у встановленні партнерських відносин. "Віriamo, що наше партнерство принесе плідні результати і зміцнить дружбу між Україною та Чеською Республікою. Разом - до європейського майбутнього!" - зазначив голова громади.

Ірина МАТВІЙ

■ Право

Невдалий жарт чи наслідки оковитої?

Житель Збаража повідомив про викрадення свого авто, однак виявилося, що машину він сам залишив у гаражі - просто забув, бо був напідпитку. Про це повідомляє поліція Тернопільської області. Виклик на лінію "102" надійшов від місцевого мешканця, який запевняв: невідомі особи незаконно заволоділи його транспортним засобом. На місце одразу виїхала слідчо-оперативна група.

Втім, замість розслідування злочину, правоохоронці знайшли авто цілим і неушкодженим там, де його й залишив господар - в гаражі. Як з'ясувалося, чоловік після вживання алкоголю забув, що сам припаркував свою машину. На порушника склали адміністративний протокол за ст. 183 КУпАП - завідомо неправдивий виклик спеціальних служб. Йому загрожує штраф від 850 до 3400 гривень.

Ірина МАТВІЙ

Голову громади судитимуть за хабар

■ Селищний голова однієї з громад Чортківського району опинився на лаві підсудних - його обвинувачують в отриманні неправомірної вигоди. За версією слідства, посадовець вимагав від підприємця 1000 доларів США за "сприяння" у земельному питанні.

З даними поліції, чиновник пообіцяв бізнесмену позитивне вирішення справи щодо оренди земельної ділянки. Обіцянка включала безперешкодне винесення питання на сесію селищної ради, затвердження

рішення і підписання договору. Грошову "вдячність" за це посадовець отримав готівкою. Затримання відбулося одразу після передачі коштів - у межах статті 208 КПК України. Справу вели співробітники управління стратегічних розслідувань та слідчого управління ГУНП під процесуальним керівництвом Тернопільської обласної прокуратури. Після завершення досудового розслідування обвинувальний акт за ч. 3 ст. 368 КК України (отримання неправомірної вигоди службовою особою) скеровано до суду. Посадовцю загрожує до 10 років ув'язнення з конфіскацією майна.

Анастасія ЗАДОРЖНА

Труби розчавили водія

■ Трагічний інцидент стався 22 травня на одному з підприємств Тернопільського району. Під час завантаження металевих труб загинув 61-річний водій вантажівки.

Як повідомляє поліція Тернопільської області, о 16:20 на спецлінії "102" надійшло повідомлення про нещасний випадок. Слідчо-оперативна група, яка виїхала на місце події, з'ясувала: чоловік прибув на підприємство, аби

забрати товстостінні металеві труби. Під час навантаження обладнання обірвався гак крана, і важкий вантаж впав на водія.

Отримані травми виявилися смертельними - медики лише констатували смерть. За фактом відкрито кримінальне провадження за ч. 2 ст. 272 КК України - порушення правил безпеки під час виконання робіт з підвищеною небезпекою, що призвело до загибелі людини. Причини трагедії наразі встановлюють слідчі.

Анастасія ЗАДОРЖНА

П'яний депутат збив військового

■ Прокурори Тернопільської обласної прокуратури повідомили про підозру депутату районної ради Кременецького району, якого підозрюють у скоєнні смертельної ДТП у стані алкогольного сп'яніння. Аварія сталася 19 травня 2025 року в селі Старий Вишнівець.

З даними слідства, близько 19:30 водій автомобіля Mitsubishi Colt, перебуваючи в нетверезому стані, втратив контроль над керуванням, вийшов на зустрічну смугу та узбіччя, де скоїв наїзд на пішохода - військовослужбовця, який перебував біля свого автомобіля ВАЗ 2109. Від отриманих травм чоловік загинув на місці. Підозрюваному інкримінують порушення правил безпеки дорожнього

ого руху особою, яка керувала транспортом у стані алкогольного сп'яніння, що спричинило смерть потерпілого (ч. 3 ст. 286-1 КК України). Наразі вирішується питання про обрання йому запобіжного заходу. Досудове розслідування триває.

Оксана ШИМОНЯК

На об'їзній Тернополя сталася масштабна пожежа

■ У п'ятницю, 23 травня, близько 13:00 на складах, розташованих уздовж об'їзної дороги Тернополя, спалахнула масштабна пожежа. Через сильне задимлення тимчасово перекрили рух транспорту на ділянці поблизу магазину "Юник" і двох АЗС WOG.

З інформацією ДСНС Тернопільщини горів продуктовий супермаркет "Юник". Полум'я охопило площу близько 1500 квадратних метрів, оскільки

вогонь перекинувся ще й на сусідні приміщення. До місця надзвичайної ситуації прибули 14 одиниць техніки та 53 рятувальники. Для підвозу води також задіяли трактор з бочною та автоцистерну підприємства. У зв'язку з масштабом займання було залучено додаткові сили. Пожежу вдалося локалізувати та повністю загасити до 17:00. Інформації про загиблих чи постраждалих наразі немає.

Причину займання та розмір збитків встановлюють слідчі. На місці також працювали представники правоохоронних органів.

Дарія ТИХОНЮК

Штраф у 80 тисяч гривень

■ Щоб знайти роботу в Україні, достатньо відшукати вакансію на кадровому порталі. Оголошень в інтернеті від роботодавців і рекрутингових агентств безліч, але велика частина з них містить дискримінаційні формулювання та маніпулятивні елементи. Це загрожує компаніям великими штрафами.

В Україні чинний закон №3992-IX від 8 жовтня 2024 року, згідно з яким посилюється державний контроль за змістом рекламних матеріалів, зокрема тих, що стосуються пропозицій роботи. Держпродспоживслужба почала активно моніторити ринок вакансій та шукати оголошення, які не відповідають новим вимогам.

Під перевірку потрапляють як роботодавці, так і рекрутингові компанії, а джерелами розміщення вакансій визначили спеціалізовані сайти (Work.ua, Robota.ua, Jobs.ua), соціальні мережі та друковані видання. Контролюючий орган зосередить увагу на пошуках дискримінаційних формулювань, а саме: вікових обмежень; переваги за статтю, якщо характер роботи об'єктивно цього не вимагає; вимог до зовнішності та фізичного стану; обмежень на основі етнічного/расового походження, громадянства; вимог до сімейного стану, наявності дітей, релігійних переконань. Також під заборону підпадають маніпулятивні формулювання у вакансіях, які можуть вводити шукачів роботи в оману. До недобросовісних елементів належать: завищення або нечітка заробітна плата, обіцянка "високого доходу" без конкретики; приховані умови праці

(відсутність інформації про ненормований робочий день, нічні зміни, неоплачуваний випробувальний термін); загальні та нечіткі формулювання, що створюють ідеалізоване враження про роботу; неповне розкриття посадових обов'язків; обіцянка офіційного працевлаштування при фактичному оформленні ФОП чи укладанні цивільно-правового договору.

Наявність вказаних ознак у тексті оголошення порушує права кандидатів, підриває довіру до роботодавця та негативно впливає на репутацію компанії в довгостроковій перспективі.

Некоректні тексти вакансій тягнуть за собою фінансову відповідальність. Згідно зі статтею 24-1 закону "Про рекламу", розміщення оголошень з дискримінаційними формулюваннями карається штрафом у розмірі 10 мінімальних заробітних плат, встановлених на момент виявлення порушення. У 2025 році йдеться про суму 80 000 грн.

Відповідальність за маніпулятивні елементи прописана у статті 27 цього ж закону - п'ятикратна вартість розповсюдженної реклами (вакансії на кадровому порталі). Розмір визначають з договірної (контрактної) ціни без урахування внесених податків, зборів та інших обов'язкових платежів.

За повторне вчинення перелічених порушень протягом року передбачена відповідальність у вигляді штрафу в подвійному розмірі. Не виключено, що бізнес притягне до себе увагу контролюючих органів, зокрема Держпраці. Тоді не вдасться уникнути перевірки для виявлення інших порушень у сфері трудового законодавства.

Оксана ШИМОНЯК, Дарія ТИХОНЮК

Повернули кошти до бюджету

З втручання Буцацької окружної прокуратури до місцевого бюджету повернули понад 517 тисяч гривень, переплачених за електроенергію.

Такі рішення ухвалив Господарський суд Тернопільської області, задовольнивши позов прокуратури в інтересах держави. Під час судового розгляду прокурори довели, що між електропостачальником та КП "Буцацький

комбінат комунальних підприємств" були укладені додаткові угоди, якими безпідставно збільшено вартість електроенергії. Такі дії суперечили вимогам Закону України "Про публічні закупівлі" і призвели до того, що було завдано матеріальних збитків територіальній громаді.

На сьогоднішні рішення суду виконане у повному обсязі - понад пів мільйона гривень уже повернуто до місцевої казни.

Анастасія ЗАДОРЖНА

Суд забрав 2 гектари землі

■ Господарський суд Тернопільської області задовольнив позов Тернопільської окружної прокуратури та припинив право власності Тернопільської міської ради на земельну ділянку площею 2 гектари, що розташована в межах гідрологічного заказника загальнодержавного значення "Серетський".

У суді прокурори довели, що земельна ділянка природно-заповідного фонду незаконно вибула з державної власності й була оформлена як сільськогосподарська земля комунальної власності. Своім рішенням суд скасував державну реєстрацію цієї землі в кадастрі та реєстрі прав, визнавши її перехід до міськради протиправним. Рішення поки не набуло законної сили.

Нагадаємо, раніше вже виконано аналогічне рішення щодо 7 га земель заказника "Серетський", а ще

одна справа про повернення державі 10 га цього ж заказника перебуває на розгляді в суді.

Оксана ШИМОНЯК

Трійця постане перед судом за обладнання з «гуманітарними авто»

Автомобілі, які мали б слугувати українським захисникам і рятувати життя, опинилися на онлайн-платформах продажу. Слідчі Головного управління Нацполіції Тернопільщини завершили розслідування щодо трьох осіб, які під виглядом гуманітарної допомоги для ЗСУ завозили автівки з-за кордону, а потім продавали їх за тисячі доларів.

Схему викрили оперативники управління стратегічних розслідувань спільно з департаментом контррозвідки СБУ. Керував групою мешканець Львівщини, у спільники взяв жителя Чортківського району й хмельничанина. Діючи через підроблені документи від благо-

дійних організацій, протягом 2023-2024 років вони завезли до України щонайменше вісім транспортних засобів як "гуманітарну допомогу".

Натомість автівки продавали на інтернет-ресурсах за ціною від 2 500 до 7 500 доларів США. Загальна сума недоотриманих державою податків - майже два мільйони гривень.

Правоохоронці завершили досудове розслідування. Усім трьом фігурантам інкримінують шахрайство з фінансовими ресурсами, вчинене організованою злочинною групою (ч.3 ст.28, ч.2 ст.222 КК України). Найближчим часом справу розглядатиме суд.

Дарія ТИХОНЮК

Написано серцем

А ти калиновим заквітчана квітом

Кохана, кохана,
ти цвіт мого серця,
Кохана, кохана, моя золота.
Ти часом буваєш така,
наче з перцем,
А часом буваєш, неначе свята.
Бувало, вогнями горять твої очі,
Бувало, туманом пливуть в далину.
А часом бувають темніші від ночі,
А часом розрада в годину сумну.
Люблю я веселку, що барвами грає,
Люблю я гуляти з тобою в саду.
Бувало, що серце

У серці моєму витоптує ряс.
Кохана, кохана, тебе повні груди,
Як вітру у небі, як гронки лози.
І я в твоїх чарах хожу,
наче блазень,
Заплутався в пишній, русавій косі.
Юрій ЗАЯЦЬ

Сніданок о дев'ятій

Здається, це було не вихо-
вання, а табір виживання -
такий собі сімейний інтен-
сив на дачі під керівницт-
вом суворого, але справедливого
інструктора. У головній ролі - наш
дід. Сталося це багато років тому,
коли нам із братом було по вісім.
А почалося все з того, що бабуся
поїхала у справах, залишивши нас
із дідом.

Перший вечір минув весело - ми
базикали до ночі, не звертаючи ува-
ги на попередження:

- Спіть. Завтра підніму рано.

Сніданок о дев'ятій.

Заснули за північ. Прокинулися об
одинадцятій. Голодні й веселі. Але
сарай із продуктами зачинено,
ключі в діда.

- Діду, а сніданок?

- Сніданок о дев'ятій, - коротко
відповів дід.

Бабуся б гріла нам кашу п'ять
разів. А тут - дисципліна.

- Ми на річку!

- Ідіть. Обід о першій.

Повернулися аж о 14:30. Сарай
на замку.

- Діду?

- Вечеря о сьомій.

До того часу ми встигли дістати
з льоху банку з маслом і їли його паль-
цями - голод, як-то кажуть, не тітка.

О сьомій сидимо за столом.

У мисці - гречка. Брат дивиться не-
довіріливо:

- Я таку не їм. Бабуся робить
розсипчасту...

- Сніданок о дев'ятій, - знову сухо
каже дід, забираючи миску.

- Ні, діду, не забирай. Я з'їм.

Наступного ранку ми сиділи за
столом рівно о дев'ятій. Без нага-
дувань.

Цей урок я пам'ятаю досі. Всьо-
го за добу - жодного крику, жод-
ної погрози. Просто чіткі правила
й повага до власного слова. Дід
показав, що дисципліна - це не
страх, а порядок, який дає впев-
неність. І що справжнє виховання -
це вчинки, а не моралі.

Василь ВІРНИЙ

Дерев'яний хрестик

- Я вельми багатий чоловік. Щас-
ливий у Бога, що дожив до ста років
і буду помирати при вільній Ук-
раїні...

Голос Іванів зовсім не тремтів, як
і руки. Не було ніякого хвилюван-
ня, а лише якийсь невимовне
світло линуло від його рівної, гор-
дої постаті. Воно лилося на людей,
що стояли півкругом до нього з
келихами шампанського.

Тут, у великій залі квартири, в
самому центрі Лондона, зібралися
представники української діаспори
та журналісти. Вітали Івана Анто-
новича з урочистим ювілеєм. А він,
який залишив рідну землю сімде-
сят п'ять років тому, щось мав їм
розповісти про Україну...

Іванкове дитинство минуло у ти-
хому мальовничому селі, на березі
розкішної тихоплинної Горині. Ко-
лективізація та голодомор торкну-
лися кожної родини. Але він вижив,
бо був єдиним сином у сім'ї. Вихо-
увала його бабуся, бо мама рано
померла. Тато мав золоті руки, не
цурався ніякої роботи, допомагав
усім та завжди, до політики не пхав-
ся. Кусок хліба та картопля завжди
були в їхній хаті.

Коли почалася війна, Іван був
юнаком. Пішов воювати і в першо-
му ж бою отримав серйозні поран-
нення. В госпіталі познайомився з
Марічкою, яка там працювала мед-
сестрою. Виявилось, що вона ще
й з сусіднього села. Пів року дівчи-
на виходжувала хворого, годува-
ла з ложечки, вчила ходити та го-
ворити після важкої контузії. Вона
покохала його з першого погляду
за чорні очі. А його почуття до
дівчини з'явилося тоді, коли та на
день народження вишиванку йому
подарувала.

- Коли ти встигла, адже ні хви-
линки вільної не маєш, майже не
спиш? - запитав.

- Я хотіла зробити тобі приємне,
- сказала і очі її затуманили слю-
зи. А він тоді, наче прокинувся зі
сну глибокого. Якесь сила в тілі з'я-
вилася, невідома досі, заграла кров
молода. Побачив дівчину ніжну та
милу, і косу пшеничину, і очі сині, і
уста рожеві, яких раніше не по-
мічав. Від Марії дізнався про по-
встанську армію, до якої належав
її брат. Невдовзі, після хвороби,
пристав до хлопців, що боролися

за волю України.

Після війни почалися зачистки та
арешти. Багатьох побратимів зни-
щили. У цей суворий час вони об-
вінчалися з Марією. Прийняли
спільне рішення залишити Україну,
адже тут їх чекала вірна смерть.
Тікали спершу до Румунії, а потім
до Лондона емігрували. Знайшли
роботу, тяжко працювали. Двійко
дітей народили, виховали хороши-
ми людьми.

Коли Україна здобула неза-
лежність, вони плакали від радості.
Щастя розпирало груди. Їм так хо-
тілося потрапити на Батьківщину,
вклонитися могилам батьків, при-
пасти до рідної землі. Але Марія
вже важко хворіла й Іван полетів
сам.

- Я лишень раз відвідав своє село.
В дев'яностих роках, - продовжив
Іван. - Своєї Марії, яка за станом
здоров'я не мала змоги скласти
мені компанію, я привіз подарунок.
Хрестик... Я доволі заможний чо-
ловік, бо все життя багато працю-
вав. Я вручив їй цей хрестик. Він
був не золотий, не срібний, не вси-
паний діамантами...

Іван зробив паузу, бо згадав, як
Марія поцілувала спершу хрестик,
а потім його руку і сказала: "Дя-
кую тобі і Богові за цей день".
- То був дерев'яний хрестик. Я
його купив у церковній крамниці.
Він був виготовлений з дерева, яке
росте в Україні. Тоді я сказав дру-
жині: "Кожен раз, коли ти будеш
цілувати цей хрестик, ти будеш
вустами припадати до дерева, яке
росло у нашому саду, а душею тор-
катися України..."

Раїса ОБШАРСЬКА

■ **Артур, придбавши помеш-
кання у будинку, вже встиг
пошкодувати про свою
покупку. Безкінечні сканда-
ли сусідів за стіною перехо-
дили всі межі. Кричав
переважно чоловік. Це було
не просто справжнє вивер-
ження лайливих слів, а
звична форма спілкування...**

Якось Артур не витримав і
серед ночі спробував схаме-
нути злочасного господаря
квартири. Двері відчинив
захмелілий мужик у сімейних тру-
сах:

- Чого треба? - гаркнув роздра-
товано він.

- Спокійніше поведьтєся, бо на-
бридли безкінечні верески. У вас
ще й дитина є. Не соромно перед
нею? - мирно говорив неконфліт-
ний Артур.

- А ти, мабуть, новоспечений
сусід? Немовля ще маленьке, в пе-
люшках, нічого не тямить. Проходь,
друже, познайомимось, чарку пе-
рекинемо. Бо ледача дружина вже
задовбала своїми претензіями.

- Ми на "ти", здається, не пере-
ходили. Раджу заспокоїтися і при-
пинити крики. Бо доведеться звер-
нутися до правоохоронних органів.
Не хочу вдаватися до крайнощів.

- Ти диви на нього. Відразу з по-
грозами прийшов. Затям, я в своїй
хаті, що хочу те й роблю. Зникни,
сопляк, - брутально мовив той.

Конфлікт не вдалося владнати.
Через кілька днів ситуація з навіже-
ним сусідом повторилася. Одного
разу неадекватний чоловік навіть
зневажливо плюнув Артурові під
ноги. Градус їхнього спілкування
досягнув точки кипіння...

А через кілька місяців Артур от-
римав вигідну пропозицію щодо
роботи за кордоном. Тому на ра-
дощах виїхав з цього, як він казав,
"дурдому" на чужину, бо сусід його
вже дістав...

Через три роки повернувся на
Батьківщину з твердою думкою,
якщо дебошир не заспокоївся, про-
дасть житло і купить інше.

Проте був приємно здивований.
Спокій та нічна тиша стали нормою.

■ **Вони зустрілися на початку
двохтисячних. Славко
підійшов до зупинки і почав
чекати маршрутку. Непо-
далік від нього стояла
дівчина, звичайна, яких
багато довкола. Але серце
раптом стрепенулося.**

"Зараз підійде маршрутка, вона
поїде, і я ніколи більше її не поба-
чу..."

І Славко підійшов до дівчини.

- Привіт. Ти на яку маршрутку
чекаєш?

Дівчина подивилася на нього, а
він зрозумів, що ніколи вже не змо-
же забути її очей і спати спокійно.

- Мене звуть Славко. Ти в тому
районі живеш? - знову запитав він.

- Ні, я до бабусі їду.

- Ходімо пішки до наступної зу-
пинки?

Дівчина мить роздумувала, потім
усміхнулася і кивнула головою.

Серце в грудях тріпотіло схвилю-
вано і радісно. Вони пішли разом
до наступної зупинки, потім ще до
однієї... Так вони дійшли до райо-
ну, де жила бабуся Наталі, не відчу-
ваючи втоми й не помічаючи часу.

Коли Наталка зупинилася біля
будинку бабусі, обидва вже бага-
то знали один про одного, наче
були давно знайомі. Обмінялися
адресами та номерами телефонів.
Вони не сумнівалися, що зустріли
свою долю. Цілий рік жили від
зустрічі до зустрічі, доки не одру-
жилися. Спочатку жили у бабусі
Наталі, а коли закінчили навчан-
ня, отримали дипломи й почали
працювати, взяли кредит і купили
квартиру. Відразу двокімнатну, на
майбутнє.

Коли Наталка сказала, що в них
буде дитина, серце Славка стрепе-
нулося, як у перший день їхнього
знайомства, ніби кажучи: "Ну, чого
застиг, татусю?!"

І Славко розплився у щасливий
посмішок. Він стане батьком! Не-
сподівано, дивовижно, відповідаль-
но.

Життя круто змінилося і почало
набирати обертів. Тепер вони тільки
й робили, що планували та обгово-
рювали, якою буде їхня дитина, хто
це буде, підбирали ім'я.

Нарешті настав день, коли Слав-
ко, сповнений любові та надій, вніс
у квартиру маленького пакунок. Квар-
тира ожила від галасу немовляти,
метушні й ахів родичів.

Коли на першому обстеженні в
поліклініці Наталка побачила напру-
жене обличчя педіатра, вона трем-
тячим голосом запитала:

Згодом зустрів сусідку Антоніну.

- Вітаю, - сумно усміхалася вона,

- ви вже повернулися?

- Так, і сподіваюся, назаважди. Тут
роботу знайшов. І, знаєте, вдома
найкраще. Вас теж можна привіта-
ти. Ваш благовірний, хочеться над-
іятися, оговтався. Уже не горла-
нить?

- Не повірите. З тих пір встигла
вже двічі розлучитися. Не життя, а
одне суцільне розчарування. Мрія-
ла про одного чоловіка, щоб раз і
назаважди. Та вийшло з точністю до
навпаки. Першого покинула, бо
ревність з його постійними чвара-
ми просто замучили. Незрозуміло,
що ним керувало - систематичні
приниження, ревності чи претензії.

Потім з другим зійшлася, він теж
виявився не ліпшим. Оковита вия-
вилася ріднішою за сім'ю. Та коли
ця мерзота підняла руку на мене і
синочка, це була остання крапля,
чаша терпіння переповнилася. Виг-
нала покидька геть. Безпека тепер
на першому місці. Самій спокійні-
ше. Урок винесла назаважди - чо-
ловікам не можна довіряти. Вони для
мене стали одним суцільним боєм
та розчаруванням, моральним зла-
мом, - згадувала свою нікчемну

долю і слюзи час від часу навер-
талися на її очі.

- Не можна ображати безпорад-
них жінок і дітей, - говорив співчу-
ливо Артур. - Це нищо. І де ви тільки
таких покидьків знаходите? - диву-
вався сусід. - Не всі чоловіки одна-
кові - погані й тирани. Є хороші і
вірні.

...Потім з Артуром біда трапила-
ся. Йому на будові на ногу труба
влала і він сильно травмувався. І
так уже вийшло, що його два вірних
товариші з сім'ями до Італії пере-
їхали. А старі батьки в селі гарували.

Чоловік залишився вдома на
самоті після лікарні ще й на мільо-
нах. Доставка їжі встигла набрид-
нути. Тому вирішив звернутися до
сусідки.

- А я думаю-гадаю, де ви поділи-
ся? Не видно ніколи і навіть не чути
бодай якогось руху за стіною. Кажу
до Мирончика: "Дядько Артур, пев-
но, знову далеко на заробітки по-
їхав". А з вами, виявляється, таке
лиха трапилося. Не переживайте.

Тепер не пропадете. Я вами заопі-
куюся.

З того моменту їхнє спілкування
почастішало. Тоня усе необхідне
купувала і стравами смачними його

- Щось не так?

Лікарка не відповіла й призна-
чила додаткові дослідження. А
потім пролунало найгірше... Ната-
лка плакала, а Славко намагався
заспокоїти дружину. Вони не од-
разу повірили, сподівалися на по-
милку лікарів. Це не могло бути
правдою! Вони молоді, здорові, як
таке можливо?

Потекли дні розпачу й прийняття
нової реальності. Малюк ріс, впізна-
вав їх, усміхався і виглядав абсо-
лютно нормальною дитиною. Вони
сподівалися, що лікарі помилили-
ся, що все негарзд. Тільки коли
Миколі настав час вставати, роби-
ти перші кроки, він не пішов, та й
стояв важко на своїх слабких
ніжках.

Почалася боротьба за розвиток
дитини: курси масажу, спеціальних
вправ... Наталка не вийшла на робо-
ту після декретної відпустки, зай-
малася Миколкою. Усі зароблені
Славком гроші йшли на лікування
сина та оплату кредиту на житло.
Батьки допомагали чим могли.

Якось Наталка запропонувала про-
дати їхню квартиру й купити буди-
нок.

- Ми обладнаємо його пандуса-
ми, щоб Микола сам міг виходити
надвір. Він гулятиме на подвір'ї.
Для всіх так буде краще, і насам-
перед для Миколи. Він уже вели-
кий, все розуміє, переживає, бен-
тежиться.

- Так, так буде краще. Ти маєш

Одне щастя на двох

щодня частувала.
- Ви теж мене виручіть, - якось
звернулася з проханням до нього
сусідка. - З Мирончиком побудьте,
будьте добрі, годинки дві-три. У
мене справи нагальні. Він чемний,
не заважатиме.
- Та я залюбки з ним побуду, -
зрадів Артур. - Дітей просто обо-
жною, всіляких - і чемних, і беш-
кетників.
- Знаєте, - розповідав згодом вве-
чері за горнятком чаю Артур Тоні.
- У мене теж особисте не складо-
ся. Колишня кохана дівчина обра-
ла, на мій превеликий подив, не
мене, а найкращого друга. Я довго
страждав і вирішив бути одинаком.
А тепер так сталося, що у цьому
великому місті мені зовсім немає
до кого звернутися за елементар-
ною допомогою. Ви вже вибачте,
що вас турбую.

- Перестаньте, мені тільки при-
ємно... Я ж з маленького села, -
казала Антоніна. - Тато на заводі
по дві зміни працював і отримав ось
цю квартиру. А мама, Царство їй
Небесне, гуляючою була. У неї на
мене зовсім не було часу, ніколи.
Батько теж уже помер. Двічі роз-
лучена. Тому у мене низька само-
оцінка. Ще й психолог перекона-
ний, що маю страх знову бути по-
кинутою...

Але поступово, день за днем Ар-
турові вдалося розтопити не лише
своє крижане серце, а й душу Ан-
тоніни. Жінка більше не переживала
жодних стресів та емоційних
нокадаунів. Вони зішлись докупі і
разом насолоджуються життям,
проживають найкращі емоції. Ар-
тур став хорошим батьком для Ми-
рона, якого всиновив. А для Тоні -
справжнім чоловіком, опорою і на-
дійним плечем. В Антоніні - найк-
раща половинка на землі. У них
хороша та світла родина. Артур та
Тоня зіцїлили себе, обрали одне
щастя на двох. Наразі пара очікує
народження донечки...

Оксана ВОЛОШИНА

рацію, - обережно відповів Слав-
ко, винувато ховаючи очі. - Тільки
це мало що зміняє. Вибач, я не
можу так більше.

Наталка відпустила його. Її очі
були сповнені сум'яття та страху,
але вона не плакала. Він намагався
не думати, що тепер їй треба було
однієї справлятися з усіма пробле-
мами, приймати рішення, заробля-
ти гроші.

Минуло сімнадцять років.

Після роботи В'ячеслав заїхав у
магазин придивитися подарунком
батькові. У нього через тиждень мав
бути ювілей - шістдесят п'ять років.
Нічого не вивабивши, він пішов до
виходу. Попереду йшла жінка у зе-
леному костюмі. В'ячеслав не звод-
ив очей з її гарної жіночної фігу-
ри, вдихав ледь вловимий запах
тонких приємних парфумів. Жінка
зупинилася і почала щось шукати в
сумочці. І раптом підвела очі. В'я-
чеслав аж побілів від побаченого.
Він би впізнав її із тисячі інших
жінок... Ноги приросли до підлоги,
а серце стрепенулося. Останнім
часом він часто думав про неї. Уяв-
ляв, якою вона стала. Кілька разів
навіть проходив повз її дім, упов-
ільнюючи крок і сподіваючись "ви-
падково" зустріти її.

Вона теж впізнала його. В її очах
він не побачив того трепету та надії,
які бачив у той перший день на зу-
пинці.

В'ячеслав знав, що давно втра-
тив форму, постарів, а на скронях
з'явилася сивина. Але серце радіс-
но стукало.

- Ти поспішаєш? - запитав він,
відчуваючи дежавю.

- Не дуже, - відповіла Наталка,
не роздумуючи.

- Тоді посидимодесь? - В'ячес-
лав глянув на всі боки. - А то сто-
їмо на дорозі і всім заважаємо. Он
там є кафе.

Наталка згідно кивнула. Тепер
вона могла спокійно дивитися йому
у вічі, без хвилювання і трепету, як
раніше.

- Тобі личить сивина. - Наталка
посміхнулася. - Як ти живеш? Одру-
жений?

- Розлучився. Є дві дочки, живуть
із матір'ю. У них своє життя, дво-
нять, коли їм потрібні гроші. А ти?
Заміж не вийшла?

- Ні. Ось зайшла після роботи
сюди придивитися Миколі кросів-
ки.

- Микола... Ходить? - обережно
спитав В'ячеслав.

- Ходить. Щоправда, не так, як
усі. Він навіть має подрузку. Щой-
но закінчив університет, працює

своєю програмою. Він у нас го-
ловний готувальник.

Очі Наталі сяяли м'яким світлом,
коли вона говорила про сина. Було
видно, що вона дуже пишається
ним.

- Я радий, що з ним все гаразд.

- Ти б знав, чого це нам з батька-
ми вартувало. Коли ти пішов, мама
вийшла на пенсію і почала сидіти з
Миколою, а я влаштувалася на ро-
боту. Ми з батьками продали наші
квартири й купили будинок. Бать-
ко там усе облаштував для Мико-
ли. Його не стало три роки тому, а
мати живе з нами.

- Уявляю, як важко тобі було.
Вибач. Я злякався. Не хочу себе
виправдовувати, але мені здавало-
ся, що життя минає...

З сумочки почулася приглушена
мелодія.

- Це Микола, - посміхнулася На-
талка.

Вона встала з-за столу і швидко
пішла до виходу.

В'ячеслав провів її тужливим по-
глядом нездійснених надій і втра-
ченої любові. На столику залиши-
лася її чашка з недопитою кавою.

В'ячеслав зайшов у свою кварти-
ру. Лаборатор уже чекав на нього,
радісно хитаючи хвостом, тицяючи
носом у його руку.

В'ячеслав узяв телефон, натиснув
на виклик.

- Привіт, тату, ти чого дзвониш? -
відповіла старша дочка.

- Просто. Скучив. Мама як?

- Що з нею станеться? У неї но-
вий друг. А Юля пішла з класом у
похід на три дні.

- Може, заїде до мене якось?

- Ні, вибач, тату. Часу зовсім нема.

- Нема коли їм, - пробурчав В'я-
чеслав, дивлячись у віддані очі лаб-
радора. - Твій господар невдаха.

Кинув кохану жінку, сина. Ти знаєш,
у мене є син. Але він не приїде у
гості, не подзвонить. Він не проба-
чить мені. А Наталка гарна. Знаєш,
якою вона стала? Не знаєш. Як ти
думаєш, може, не все ще втраче-
но?

Вночі В'ячеслав не міг заснути, до
ранку крутився і зітхав, згадував
своє життя, Наталю. Думки були
сумні й гіркі. Серце тріпотіло від
жалю до себе. Без любові, без сина
й Наталі його життя, як виявилось,
не мало сенсу.

"І навіщо я тільки озирнувся? -
думав В'ячеслав. - Проїшов би
повз... Яка ж вона стала..."

І вперше за весь час ревності тор-
кну

В уряді пропонують платити 50 тисяч грн усім породіллям

Серед ключових пропозицій: - Допомога підтримка вагітним: застрахованим жінкам - у розмірі 100% заробітної плати, незастрахованим - 7000 грн.

- Одноразова виплата після народження дитини: 50 000 грн для всіх породіль.

- Допомога для відновлення після пологів: розмір визначатиметься урядом після ухвалення законопроекту.

- Виплати на догляд за дитиною: одному з батьків, опікуну чи родичу, який фактично доглядає за дитиною.

Заплановано нову програму - "єЯсла", яка передбачає компенсацію витрат на послуги догляду за дитиною у приватних дитсадках, освітніх закладах або у ФОПів.

Також хочуть запровадити одно-

разову грошову допомогу для учнів - "Пакет школяра", що дасть змогу батькам придбати канцелярські товари, підручники, одяг та взуття.

Допомога "Пакунок малюка" при народженні дитини залишиться. Крім того, в уряді готують розширення програми "муніципальна няня", яка наразі діє лише для жінок, внутрішньо переміщених осіб.

Міністерка соціальної політики Оксана Жолнович заявила, що ініціативи мають запрацювати з січня 2026 року, одночасно з новим бюджетним періодом. За її словами, уряд також готує велику стратегію підтримки материнства, яка має забезпечити рівний доступ до освіти всіх дітей, включно з дітьми з інвалідністю.

Марія МАЙКОВИЧ

Програма "Промінь надії" - приклад того, як міжнародна підтримка допомагає українським лікарням ставати стійкішими до викликів воєнного часу.

Марія МАЙКОВИЧ

Центр крові закликає долучитися до акції

14 червня відзначають Всесвітній день донора крові. З цієї нагоди Тернопільський обласний центр служби крові готує особливий захід - "Подякуй донору". Медзаклад звертається до представників бізнесу, установ і організацій з проханням долучитися до ініціативи.

Ідеться про спонсорську допомогу - продукцію, сертифікати, послуги чи

знижки, якими можна відзначити донорів. Це можуть бути чашка кави, обід, похід у салон, музей, театр, фотозона, подарунки чи щось інше.

"Донори - це люди, які безоплатно віддають частинку себе для порятунку життя інших - наших рідних, близьких, героїв Збройних сил України. Тому, коли весь світ буде відзначати День донора, Тернопільський обласний центр служби крові хоче від усієї

душі подякувати всім донорам за їх жертвовність, зробити цей день яскравим", - зазначив очільник Тернопільського обласного центру служби крові Василь Хомінець.

У центрі крові закликають, що усі компанії, які долучаться до ініціативи, будуть відзначені як партнери у фото- та відеоматеріалах, у соцмережах центру.

Вікторія РАЙЦА

Чому загальмувала реформа ринку лікарських засобів

З початку року в Україні стартувала масштабна реформа ринку лікарських засобів - держава взяла курс на зниження цін і підвищення доступності ліків для населення. Проте вже за кілька місяців процес уповільнився. Причина - гарячі суперечки навколо маркетингових платежів, які виробники ліків сплачують аптекам за просування своїх препаратів. Саме ця практика, донедавна майже невидима для широкого загалу, стала головною точкою напруги в реформі. Аптечний бізнес називає її критично важливою для виживання мереж, а держава - джерелом штучного здорожчання ліків. Поки сторони не дійдуть згоди, реформа залишається на паузі, а разом із нею - і обіцяні зміни для пацієнтів. Дискусії тривають як серед експертів, так і на рівні держави, адже йдеться про те, скільки українці мусять платити за своє лікування.

Як з'явився аптечний "маркетинг" Маркетингові платежі з'явилися в Україні як інструмент просування лікарських засобів ще у 2000-х роках. Ідея полягала в тому, що виробники можуть оплачувати аптекам

маркетингові послуги - наприклад, за виставлення свого препарату на видне місце або за рекомендацію провізором того чи іншого бренду. З часом ця практика стала основним джерелом прибутку для аптек, і саме вона частково стимулювала так званий "аптечний бум". Протягом кількох років кількість аптек зростала у геометричній прогресії - лише у 2024 році в Україні відкрили майже 1000 нових аптек. У багатьох випадках це були мережі, які будували бізнес-модель саме навколо маркетингових платежів: більше аптек - більше точок продажу, отже, більші виплати від виробників.

Плюси та мінуси

Ця система мала як свої сильні сторони, так і очевидні ризики. З одного боку, завдяки маркетинговим виплатам аптеки мали можливість підтримувати операційну діяльність, розширювати асортимент, покривати витрати на навчання персоналу й навіть пропонувати знижки на окремі позиції. З іншого боку, саме через маркетингові платежі вартість ліків часто зростала: витрати виробника на маркетинг закладалися у відпускну ціну препарату, збільшуючи її подекуди на понад 30%.

Кракпу не поставлено

5 травня під головуванням заступниці голови Офісу Президента Ірини Верещук відбулася онлайн-нарада робочої групи за участі представників МОЗ, фармкомпаній та аптечних мереж. Ключовим стало питання визначення граничного рівня маркетингового відсотка після завершення періоду повної заборони. У дискусії щодо майбутнього маркетингових платежів наразі сформувалися три основні позиції. Перша - це повна заборона таких виплат, яку підтримують окремі представники держави та пацієнтських організацій, вважаючи її єдиним способом усунути конфлікт інтересів і знизити ціни на ліки. Друга позиція - компромісне рішення, яке пропонує встановити обмеження на рівні 12%. Третя - точка зору аптечних мереж, які наполягають, що граничний рівень має становити не менше 15%. Саме суперечності між цими трьома підходами наразі й гальмують просування реформи.

Остаточне рішення щодо долі маркетингових платежів держава ще не ухвалила - процес реформування галузі триває.

Вікторія РАЙЦА

■ Спорт

Сергій Атласюк - головний тренер професійного клубу

■ Наставник ФК "Борщів" Сергій Атласюк 22 травня був представлений головним тренером клубу другої ліги чемпіонату України з футболу - ФК "Куликів-Білка" (Львівська область).

Сергій Атласюк - колишній захисник і віце-капітан ФК "Тернопіль". Після виступів за тернопільських муніципалів Сергій Атласюк перейшов до волочиського "Агробізнесу", з яким пройшов шлях від аматорської ліги, чемпіона другої ліги та володаря путівки до першої. Однак важка травма коліна завадила захиснику продовжити виступи на професійному рівні. Із листопада 2018 р. він увійшов до тренерського штабу в "Агробізнесі". Коли команду з Волочиська очолив син відомого в Україні тренера Мирона Маркевича - Остап, він залишив своїм помічником Атласюка. Потім Сергій Атласюк разом з Остапом Маркевичем працювали в одеському "Чорноморці" та ФК "Маріуполь". Згодом він помічник, а потім і головний тренер тернопільської "Ниви". У 2023/24 рр. входив до тренерського штабу львівських "Карпат".

На початку 2025 р. Сергій Атласюк очолив команду чемпіонату Тернопільської області - ФК "Борщів".

Марія МАЙКОВИЧ

ВІТАЄМО В КЛУБІ!

«Агрон» і «Дністер» зіграють у фінальній частині аматорського чемпіонату

■ Тернопільські футбольні команди, які виступають у чемпіонаті аматорів України, - великогаївський "Агрон", залищицький "Дністер" і збаразький "Галич" провели свої заключні поєдинки весняної частини чемпіонату.

ченням став і недільний поєдинок.

У поєдинку, який тривав на зустрічних курсах, мінімальну перемогу здобули залищицькі футболісти. У першому таймі господарі відкрили рахунок, на 62-й хвилині другого тайму його подвоїв Микола Ландяк.

Єдиний гол великогаївської футболісти відквитали вже у доданий час другого тайму. Відзначився Євген Щербатюк.

"Дністер" (Залишки) - "Агрон" (Великі Гаї) - 2:1 (1:0).

Голи: Микола Ландяк (62). - Віктор Ковалик (43, автогол), Євген Щербатюк (90).

У Збаражі поєдинок був напружений аж до фінального свистка. Футболісти "Галича" вже ніяк не могли покращити свого турнірного становища, але прагнули закінчити

чемпіонат на мажорній ноті. І це їм вдалося.

Незважаючи на погодні умови і важке поле, обидві команди продемонстрували добротний футбол. Наприкінці першого тайму збаражчани відкрили рахунок. У другому таймі за рівної гри футбольна фортуна посміхнулася збаразьким футболістам, які під кінець поєдинку забили другий гол і здобули мінімальну перемогу над гостями з Київщини.

"Галич" (Збараж) - "Сокіл" (Михайлівка-Рубежівка) - 2:1 (1:0).

Голи: Назарій Бобко (45), Ярослав МIRONЮК (90). - Дмитро Васильєв (78).

Після заключних поєдинків 18-го туру залищицький "Дністер" із 40 очками фінішував на другому місці у групі 1. "Агрон", маючи 34 залікові пункти, - на третьому місці. "Галич" з 14 очками посів дев'яту сходинку турнірної таблиці.

У фінальній частині плей-оф в 1/4 фіналу, який складатиметься з двох матчів, "Агрон" 31 травня вдома прийматиме київський "Атлет", який посів 2-е місце у другій групі, а "Дністер" 1 червня гратиме на виїзді із "Авангардом" (Лозова Харківська область), який у другій групі фінішував третім.

Матчі-відповіді відбудуться 7 і 8 червня. Поєдинки 1/2 фіналу (з двох матчів) відбудуться 14/15 - 21 червня. Фінал (з одного матчу) - 27 червня.

Вікторія ЛІТУС

«Нива» перемогла «Фенікс-Маріуполь»

■ 23 травня у 9-му турі футболісти тернопільської "Ниви", яка виступає у групі "Вибування" першої ліги, зустрілися на виїзді у Винниках із "Феніксом-Маріуполем".

Суперників перед очним протистоянням відділяв лише один заліковий пункт, тож обидва колективи були налаштовані на перемогу.

Команди без розвідки розпочали поєдинок, більш комбінаційний футбол демонстрували футболісти "Ниви", які й заволоділи незначною територіальною перевагою на футбольному полі, натомість господарі демонстрували жорсткий футбол з частими порушеннями правил.

Моменти відкрити рахунок мали обидві команди, хоча "Нива" й створила більше небезпечних моментів біля воріт господарів.

На 22-й хвилині з-за меж штрафної небезпечно пробивав Денис Резепов. Але м'яч пролетів повз стійку. Згодом відзначитися могли вже господарі, Данилюк після скидання Махнева пробив у поперечку. На 32-й хвилині після навісу з кутового пробивав Іван Паламарчук і экс-воротар тернополян Жупанський виручив свою нову команду.

Коли вже здавалося, що команди підуть на перерву за нульового рахунку, на 44-й хвилині суддя за фол проти Резепова призначив пенальті у ворота господарів. Одинадцятиметровий реалізував Віталій Михайлів, хоча экс-воротар "Ниви" Жупанський вгадав напрям удару і навіс кінчиками пальців зачепив м'яча - 0:1.

Варто відзначити вдалі дії воротаря "Фенікса-Маріуполя", який у складі господарів був, мабуть, найкрайній, неодноразово рятуючи команду від пропущеного голу.

У другому таймі першим номером вже намагалися грати господарі, але їм бракувало гостроти і точності на завершальних стадіях атак. Тернопільські футболісти також не відсиджувалися в обороні, вдало грали на перехопленнях й мали нагоди, щоби подвоїти рахунок. Зокрема, на 66-й хвилині суддя міг призначити другий пенальті у ворота господарів. На 87-й хвилині небезпечно пробивав Валентин Напуда.

Поєдинок добігав до кінця, гравці обох команд почали частіше помилятися, загалом помилко вистачало й упродовж поєдинку.

Наприкінці зустрічі господарі мали нагоду, щоби зрівняти рахунок, але нею не скористалися, тож

у підсумку мінімальна перемога "Ниви".

ФСК "Фенікс-Маріуполь" - ФК "Нива" - 0:1 (0:1).

Гол: В. Михайлів (45, пен.).

"Нива": Ілля Ольховий, Юрій Михайлів, Мар'ян Бац, Іван Паламарчук, Богдан-Юліан Вишинський, Віталій Михайлів (Марко Кицун, 46), Сергій Давидов, Андрій Бей (Назар Янишин, 75), Радіон Посевкін (Максим Крамарчук, 69), Мар'ян Мисик (Максим Вадовський, 46), Денис Резепов (Валентин Напуда, 69).

Головний тренер: Юрій Вірт.

Отож, "Нива", маючи в активі 32 очки, посідає друге місце турнірної таблиці і цілком може здобути 1-е місце у випадку виїзної перемоги у завершальному поєдинку 10-го туру 30 травня над прямим своїм конкурентом у боротьбі на перемогу у групі "Вибування" - сумським "Вікторією".

Діана МЕЛЬНИК

Результати матчів чемпіонату області з футболу

ЧЕМПІОНАТ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ З ФУТБОЛУ / ВИЩА ЛІГА						
ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ						
М	КОМАНДА	І	В-Н-П	М	О	
1	ПОДІЛЛЯ ВБ	4	3-1-0	6-1	10	
2	ЗБАРАЗЬ	4	2-1-1	17-8	7	
3	ПОДІЛЛЯ В	4	2-0-2	12-6	6	
4	БОРЩІВ	3	2-0-1	4-1	6	
5	МЕДОБОРИ	4	2-0-2	8-6	6	
6	ЗБРУЧ-АГРОБІЗНЕС	4	2-0-2	9-7	6	
7	ГАЛИЧ	3	2-0-1	3-2	6	
8	ВІКНИНИ	4	2-0-2	6-7	6	
9	СОКІЛ	4	1-2-1	6-6	5	
10	ЗЕЛЕНІ ЛЕВИ	3	1-1-1	4-5	4	
11	НАРАЇВ	4	1-1-2	2-5	4	
12	АГРОН	2	1-0-1	7-3	3	
13	ТРИБУХІВЦІ	3	1-0-2	6-4	3	
14	ТЕРЕБОВЛЯ	4	0-0-4	0-29	0	

AFT.COM.UA

21 травня відбулися ще два поєдинки третього туру, а 25 травня п'ять поєдинків четвертого туру у Вищій лізі чемпіонату Тернопільської області з футболу 2025 року.

Тож пропонуємо результати зіграних матчів 21 травня. 3 тур. "Галич" (Збараж) - ФК "Нараїв" - 0:1, "Вікнини-ФАТ" (Вікно) - "Агрон" (Великогаївська громада) - 1:6.

25 травня. 4-й тур. ФК "Нараїв" - "Вікнини-ФАТ" (Вікно) - 0:2, "Медобори" (Зелене) - Зелені леви" (Почаїв) - 2:3, "Сокіл" (Велика Березовиця) - "Поділля" (Велика Березовиця) - 1:1, ЦРСФВ (Теребовля) - "Збруч-Агробізнес" (Підволочиськ) - 0:6, ФК "Збараж" - "Поділля" (Васильківці) - 3:5.

Поєдинки ФК "Борщів" - "Галич" (Збараж) та ФК "Трибухівці" - "Агрон" (Великогаївська громада) відбудуться 28 травня.

У 5-му турі 1 червня зустрінуться: "Поділля" (Васильківці) - ФК "Трибухівці", "Збруч-Агробізнес" (Підволочиськ) - ФК "Збараж", "Поділля" (Велика Березовиця) - ЦРСФВ (Теребовля), Зелені леви" (Почаїв) - "Сокіл" (Велика Березовиця), "Галич" (Збараж) - "Медобори" (Зелене), "Вікнини-ФАТ" (Вікно) - ФК "Борщів".

Поєдинок "Агрон" (Великогаївська громада) - ФК "Нараїв" відбудеться 4 червня.

Діана МЕЛЬНИК

Потішила серденько Ірина Шегеда

У ці травневі весняні дні в актовій залі ЗУНУ відбувся благодійний творчий вечір "Голос нескореного серця" студентки факультету фінансів та обліку, фахівця відділу творчої само-реалізації та виховання, лауреата всеукраїнських та міжнародних конкурсів Ірини Шегеди.

У своїх піснях юнка несе любов до рідної землі. Її голос - промінь світла, що вселяє надію, звучить, як весняний дощ, як сонячний промінь, що прагне обігріти усіх навкруги.

На свято пісні до Західноук-рїнського національного університету завітали її друзі, знані виконавці, заслужені та народні артисти України: Анна Лисак, Андрій Князь, Марія та Софія Сушкови, Степан Куцій, Ярослава Руденко, Олег Сербін, Тетяна Пискарьова.

Поруч на одній сцені з Іриною Шегедою була і творча молодь університету, учасники театру пісні "Для тебе": Богдан Андрійчук, Дмитро Худик, Ілона Дядько, Вікторія Шевчук, Володимир Дячук.

Чудово провели захід Окса-

на Кічак та Юрій Дзюла. Під час концерту глядачі та гості взяли участь у благодійному зборі коштів для ЗСУ.

Вікторія ЛІТУС

Завершився 15-й театральний сезон

Закінчення.

Початок на 1 стор.

Ще одним елементом тиску на Скрипалю є постійна присутність поряд із ним бюста геніального Паганіні. За фантазмагоричним сюжетом п'єси бюст оживає, і між Скрипалем та Паганіні (Юліана Кли-мик та Дарія Стахова) розпалюєть-ся дискусія про природу геніальності, в результаті якої персонажі укладають контракт - Скрипаль от-римує геніальність, а бюст Паганіні стає людиною.

Тут в гру вступає друга іпостась головного героя - Скрипаль Гені-альний (Ярина Поправа). Він чує світ по-новому, повно й яскраво, він упевнений у собі і, схоже, щас-ливий. Проте триває це щастя не довго. Містом крокує військовий оркестр, і "музика війни" дико ди-сонує з гармонією нового світу Скрипалю. В цю мить піднімається нова проблема - протистояння духу й матерії. Паганіні, захоплен-ий потужністю оркестру, покидає сцену слідом за військовими, от-римавши на прощання знакове для вистави прокляття від Скрипалю: "Йди і будь м'ясником".

На сцені з'являється новий пер-сонаж - Директор філармонії (Со-фія Шпенник), дволикий і нещирий пристосуванець, що запрошує Скри-палю дати сольний концерт з наго-ди Дня міста. І знову перед героєм постає вибір - стати самостійним чи залишитися з матір'ю. Та на цей раз Скрипаль вирішує вирватися на сво-боду. І незабаром ми побачимо його у стінах філармонії серед натопу- захоплених шанувальників. Та й на цей раз щастя не триватиме довго, адже концерт обірве поява М'ясни-ка (Денис Осадца та Олександр Прохоров), у якому можна віддале-но впізнати колишнього Паганіні. У протистоянні Скрипалю й М'ясника можна прочитати відсилку до про-тистоюння інтелігенції та пролетарі-ату, духовного та матеріального, ви-сокого й нищого. "Музика може існу-вати, а може і ні, а от скотобійня існувати повинна", - каже М'ясник. Він приносить із собою дух ско-тобійні, і мелодію ноктюрна симво-лічно заглушує ревіння худоби, яка конає. Озвіріла налякана юрба по-кидає філармонію і це остаточно руйнує віру музиканта в себе.

До глядачів виходить останній зі скрипалів - Зламаний (Юлія Швещ). Повний відчаю та зневіри у суспільстві та, що найстрашніше, у мистецтві, яке виявилось слабшим за матеріальне. Він бачить, що за ієрархією ефектів музика стоїть

Учні «Знамення» навчальний рік завершують Днем Подяки

■ Торік влітку колегіум-інтернат "Знамення", який у серпні 2020 року було перейменовано у Тернопільський обласний ліцей "Знамення" у співпраці з обласною радою та греко-католицькою церквою, переїхав з Зарваниці у Тернопіль.

Пансіон для дівчат 10-11 класів тепер розташований у приміщеннях Тернопільсько-Зборівської архієпархії УГКЦ (на території парафії Успення Пресвятої Богородиці, колишній монастир). Як живеться вихованцям, педагогам на новому місці, я поговорила з головою ради ліцею Анною Зварич, директором "Знамення" Любомиром Хринівським, вихованками ліцею.

Від колегіуму у Зарваниці до ліцею в Тернополі

Християнські школи для дівчат мають в Україні давню традицію, яка сягає часів Київської Русі. Першою фундаторкою такого освітнього закладу була княгиня Анна - донька князя Всеволода, внучка Ярослава Мудрого. Анна засновує жіночий монастир, а при ньому - першу не тільки у Київській Русі, а й у Європі школу для дівчат. Літо-пис зберігає для нас такі відомості: "Зібравши ж кілька молодих дівчат,

навчала письму, також співу, шит-тю та іншим корисним для них знан-ням, аби від юності навчилися роз-уміти Закон Божий та трудолюб-ство". Майже 150 років тому схожа школа запрацювала у Язлівці під крилом римо-католицької церкви.

Ідею створення християнської школи для дівчат на Тернопіллі ви-ношував у своїх молитвах і дум-ках Блаженної пам'яті єпарх Тер-нопільсько-Зборівський Владика Кир Михайл Сабрига, який любив повторювати: "Займаючись навчан-ням і вихованням дівчат, приготує-мо для країни справжніх христия-нських, з Божим духом, жінок, доньок, дружин, матерів, а через них дамо світові нове християнсь-ке суспільство". Він благословив ініціативну групу, яка почала шу-кати можливості на законодавчо-му рівні створити освітній заклад нового типу, аналогів якому не було і немає в Україні. На той час в Тернопільсько-Зборівській єпархії уже був перший успішний досвід створення навчального за-кладу християнського спрямування - це Християнський колегіум Па-тріарха Йосифа Сліпого у Терно-полі, засновником і першим дирек-тором якого була Анна Зварич. 28 грудня 2006 р. на сесії обласної ради V скликання ухвалено рішен-

Масштабне свято танцю, натхнення та творчості

■ 16 травня на сцені обласного академічного українського драматичного театру ім. Т. Шевченка відбулося мистецьке свято танцю і музики - 60-й ювілейний обласний фестиваль хореографічного мистецтва "Тернопільська танцювальна весна" та традиційний фестиваль ансамблів народної музики.

Аліна Твердохліб), народний аматорський ансамбль танцю "Кремен-чанка" (керівник Леоніда Гуцало), народний аматорський ансамбль танцю "Орієнталь" (керівник Іван

на Запольська), народний аматорський ансамбль пісні та музики (керівник Мар'яна Томашівська). Будинок культури Бережанської міської ради: "Тандем" (керівник

номічну, педагогічну та богословсь-ку. Каже, що "Знамення" - то її життя. Адже завжди мріяла про заклад навчально-духовного харак-теру, де б дівчатка отримували які-сну освіту і добре виховання, де б існувала певна атмосфера, синтез науки і віри.

- Наш ліцей - заклад загальної середньої освіти, що забезпечує виконання державного стандарту освіти 10-11 класу, - розповідає директор "Знамення" Любомир Хри-нівський. - Але, окрім основних обов'язкових предметів, практикує-мо курси за вибором - основи хри-стіянської етики, основи сім'ї, релі-гієзнавство. На вихідні діти можуть їхати додому, або організовуємо програму вихідного дня.

- Але існують певні стереотипи. Наприклад, батьки думають, що ви-готуєте дівчат для монастиря, або у вас навчаються суто діти свяще-ників, - кажу я.

- Це далеко не так, - відповідає Любомир Степанович. - У нас на-вчаються діти різних конфесій. Відсоток дітей з священницьких сімей є, але дуже незначний. До речі, ос-таннім часом на навчання до нас прагнуть відправляти дітей батьки, що перебувають за кордоном і не готові залишити доньку підлітково-го віку на бабусю. А у "Знаменні" завжди забезпечать якісний цілодо-бовий навчальний процес. Спільна форма, традиції, звичаї, спільні зустрічі випускників поєднують нас. А ще атмосфера доброти, правди, доброзичливості, відвідання спільних літургій. А правильну сис-тему цінностей прищеплюють духі-вник, психолог і всі працівники "Зна-мення". Про це свідчать ліцейські та їх батьки. Тому треба розуміти, що у нас навчаються не ангели, а зви-чайні діти зі своїми радощами і про-блемами. Є уроки технології, де дівчаток вчать шити, кукуварити тощо. Скоро закінчення навчально-го року, і ліцейські "Знамення" пла-нують провести пішу прощу з Зазд-рості - родинного села патріарха Йосифа Сліпого - до Зарваниці. До слова, такі прощі тут є традиційни-ми і відбуваються вони на початку і наприкінці навчального року. А та-кож - День Подяки. Що це за день, знають педагоги, учні та їх батьки. "Хочете й ви побувати на Дні Подя-ки - обирайте "Знамення", - кажуть ліцейські та їх вчителі.

Галина ВАНДЗЕЛЯ

Магічне віконце

Забрала чоловіка зі сім'ї і народила каліку

шувалась на додаткові заняття. Згодом у нас почалися стосунки, але ніяк не могла пробачити йому, що після мене він повертається у сім'ю, а я залишаюся сама на нашій орендованій квартирі. Я пішла до бабки, вона дала мені якоїсь водички і наказала підли-вати щоразу, і коханий неодмінно залишиться зі мною. Я так і зро-била. Та невдовзі була сама не рада. Чоловіка ніби підмінили. Очі помутніли, ревнував мене до кож-ного, я не мала права навіть на фарбуватися чи зробити зачіску. Згодом почав мене бити, обзива-ти. Я втікала від нього, а він на-здоганяв і повертав додому. Якось в один із таких днів, коли я на-півгола втікала від його побойб та знущань, він біг за мною і потра-пив під машину. Звісно, мені було його шкода, а я й досі молюся за нього, проте з полегшенням зітхнула, що мої муки закінчили-ся. Та через місяць дізналася, що вагітна. Дитинка народилася калі-чкою. Ось так і живемо, я і моя

Катруся, нікому не потрібні, усіма забуті. Народні цілителі, порадь-те, що зробити, щоб мої грихі не перейшли на донечку, може, хоча б у неї буде гарна доля.

Оля, м. Тернопіль

- Шановна Ольго, те, що ви на-коїли, безумовно, великий гріх. Проте ми не судді, щоб вас осуд-жувати. Те, що ви усвідомлюєте, що повинні понести кару, споку-тувати гріх, - дуже добре. Адже кара за такі магінні пороби, які несуть за собою смерть, лягає на сім наступних поколінь. Це мо-жуть бути зламани долі, каліцт-во, хвороби і багато іншого. Щоб цього не сталося, ви маєте своїм

життям спокутувати цей гріх. Підійть до церкви, посповідайте-ся, проте у священника високо-го рангу, щоб він вам назначив відповідну покуту. Ми знаємо багато людей, які, не зважаю-чи на свій статус, освіту, йшли працювати у сиротинці, будин-ки престарілих чи психдиспен-сери, безкорисливо допомагали нужденним хворим людям. Тре-ба мати тільки добрі помисли та наміри, молитися за душу того чоловіка, просити у нього пробащення. Адже ці пороби зв'язують людей навіть після смерті. Моліться, Олю, робіть добрі вчинки, просіть, благайте Бога пробачити вам.

Вікторія ЛІТУС

РЕКЛАМА
P.S. Дорогі читачі "Свободи", якщо у вас є запитання, чи ви потребуєте поради або допомоги, пишіть до нас, і ми звертати-мось із вашими листами до бережанських цілителів, а відповіді публікуватимемо у газеті. Якщо ж ви особисто хочете поспілку-ватися з Любою Іванівною чи Андрієм Завадівськими, телефо-нуйте: (097)554-63-18, (098)030-07-25.